

Berner-Nytt

*Medlemsblad for Norsk Berner Sennenhundklubb
avd. Asker & Bærum*

Nr. 1 - desember 2021 - årgang 22.

*God Jul og
Godt Nytt År*

Berner-Nytt

Nr. 1, 2021

Innhold

Noen shoppingtips, "berner-style"

<https://www.amazon.com/bernese-mountain-dog-decal/s?k=bernese+mountain+dog+decal>

FORSIDEN: Maja, nesten 10 år.
Eiere: Trine og Truls

Leder'n.....	3
Berner, Blod og Tårer	4
Spond.....	7
Utstilling for en Dummy.....	8
Abonnement og deltageravgift.....	11
Temakveld.....	12
Med Bella til Nord-Norge.....	15
Velkomstbrosjyre.....	16
Wilma.....	18
Duplo.....	20
Endelig i gang igjen.....	23
Onsdagstreff med agility og rallylydighet.....	24
Trekk - lyst til å lære?.....	26
Søndagsturer i park og skog.....	28
Kajsa.....	32
Mine bilder og dine bilder.....	34
Klapphund.....	36
Girl in Red.....	37
Årsmøte.....	38
Nye tider for Fjale.....	39
Tålmodighetsprøven.....	40
Sommeravslutning.....	47
Terminlisten.....	48

Styret for 2021:

Jon Jerre	906 13 996	Leder	jon.jerre@gmail.com
Truls Fagerberg	412 75 105	Nestleder	truls.fagerberg@gmail.com
Nina Eskedal	993 09 436	Styremedlem	nbea-esk@online.no
Tone Ramberg	472 86 763	Styremedlem	post@tone-tore.no
Rune Hval	958 16 876	Kasserer	runehval@hotmail.com
Nicolai Brechan	928 20 640	Varamedlem	nicolai.brechan@gmail.com

Redaksjonskomitéen

Jon Jerre	906 13 996	Journalist og skribent	jon.jerre@gmail.com
Trine Soot	416 13 145	Journalist og skribent	trine.soot@online.no
Truls Fagerberg	412 75 105	Teknisk ansvarlig	truls.fagerberg@gmail.com

Revisor

Åge Rolandsen	995 00 805	Revisor	agerolandsen@hotmail.com
---------------	------------	---------	--------------------------

Postadressen til klubben er som følger:

NBSK avd. Asker & Bærum
c/o Jon Jerre
Prost Holsviksvei 22
1362 Hosle

https://www.instagram.com/nbsk_ab/
<http://www.berner-sennen.no/abberner>

Vi er også på:

Leder'n

Dette året var året da alt gikk fra helsvart, ingen aktiviteter i klubben, til at vi gradvis fikk lov av myndighetene til å starte opp igjen. Etter hvert har vi kommet nesten helt tilbake til normalen mht. våre hundeaktiviteter. Det meste ble avlyst på vårparten – verken onsdagsturer, treningskvelder, temakvelder, søndagsturer, klappehundsbesøk eller hundetrekking ble gjennomført. Men så, da sommeren begynte å melde sin ankomst startet vi langsomt opp igjen. Først med bare vanlige onsdagsturer. Vi passet på å ikke ha såkalte arrangementer som organisert trening eller andre aktiviteter, bare felles turer. Per dags dato er vi i gang med alle typer aktiviteter, dog med unntak av klappehundsbesøkene – oppstarten har vi utsatt til etter årsskiftet.

Vi arrangerte vår første temakveld på lenge. Denne gangen en meget interessant kveld der Helse- og avlskomiteen i NBSK var invitert til å fortelle om klubbens arbeid bl.a. med å sikre god helse blant fremtidige bernere. Temakvelden ble avholdt digitalt og dermed kunne vi invitere medlemmer fra alle avdelingene. Over 30 personer fra hele landet deltok. Du kan lese mer om dette i en egen artikkel i bladet.

Avtalene våre med Bærum kommune er meget viktige for klubben – de gir oss sårt tiltrengte inntekter, og vi får lov til å disponere en av kommunens garasjer til alt vårt utstyr. Samarbeidet med kommunen dreier seg om både det regelmessige hundetrekking og om klappehundsbesøkene på eldresentrene. Men, vi har nå et skrikende behov for å fylle på med flere hunder inn i poolen – både trekkhunder og klappehunder. Vi håper derfor at du kunne tenke deg å være med i en av disse aktivitetene. Bare ta kontakt med meg eller andre i styret dersom du ønsker å delta.

Vi har merket at det har vært en noe lav deltakelse den senere tiden på de aktivitetene vi tilbyr. Vi vet ikke om dette skyldes at det tar litt tid før man kommer i gang igjen etter koronaen, om aktivitetene vi har ikke fenger, eller om det er andre årsaker. Uansett så ønsker vi gjerne tilbakemelding på hvilke aktiviteter dere ønsker – aktiviteter som gjør at vi øker deltakelsen på treffene og samlingene våre.

Når dette skrives har nettopp den første snøen lagt seg. Hvor lenge den blir liggende vet jeg ikke, men personlig synes jeg det er supert når det er hvitt på bakken og blå grader ute. Da holder pelsen til Rufus seg lettere ren, og vi slipper å få inn masse sand og skitt inn i huset.

Med dette ønsker jeg alle en riktig god jul og et godt nytt år, så håper jeg vi sees igjen når vi skriver 2022.

Hilsen Jon

Berner, Blod og Tårer

Tekst og foto: Anders Bakke

Da Ebba skulle få fjernet livmor og eggstokker fikk vi oppleve at dette ikke alltid er en ukomplisert operasjon. Erfaringene bestod i mye blod, spørsmål om overlevelse, tårer, arvelige sykdommer og glede.

Vår Ebba fylte 7 år i august 2021. Omtrent samtidig startet hun løpetid, en løpetid som tilsynelatende varte lenger enn noen annen hun har hatt tidligere. I tillegg virket hun å være plaget av andre ting rundt kjønnsorganet. Hun slikket seg mye og satt seg ofte brått ned på rompa når vi var ute på tur. Etter hvert begynte det å lukte vondt der bak, og hun hadde fått en urinveisinfeksjon som hun måtte få antibiotika for. Da kuren var over avtok ikke verken lukten eller plagene hennes.

I slutten av oktober fikk vi derfor vår lokale dyreklinikk i Asker til å gjøre en ultralyd på Ebba. Å utføre ultralyd på en så stor hund som en Berner sennenhund er tydeligvis ikke bare enkelt. Hunden måtte legges i narkose, og det liker ikke Ebba. Hun virker alltid litt forvirret og utrygg i dagene etter en narkose. Veterinæren som utførte ultralyden virket forbauset. Hun hadde sett en stor utposning i buken nesten nede ved urinblæren. Vi var enig om at vi burde planlegge en operasjon.

En torsdag i begynnelsen av november ble Ebba operert. Utposningen på ultralyden viste seg å være en cyste på eggstokken på størrelse med en appelsin. En prøve har i ettertid gitt svar om at cysten ikke var ondartet. Veterinæren fjernet også livmoren, begge eggstokkene og en navlebrokk hun hadde hatt på fødsel – på størrelse med en klementin. Det var gått betennelse i livmoren, noe som forårsaket den illeluktende utfloden, og som kunne ført til at hunden ble alvorlig syk. Ebba ble lappet og sydd

sammen og fikk hvile noen timer på klinikken før hun fikk komme hjem igjen.

Kort tid etter hjemkomst torsdag kveld så vi spor av blod i overtrekksdressen hun hadde fått på seg, i området der hun var operert. Vi tenkte ikke så mye over det annet enn at litt blod fra såret ikke er unaturlig. Neste morgen våknet vi (heldigvis) tidlig og oppdaget at Ebba lå på gulvet i en liten dam av blod som hadde trengt gjennom håndklær vi hadde lagt ut, og langt ned i gulvteppet. Ebba var fortsatt like sløv som kvelden før, og hun ville bare ut for å drikke vann fra bekken i enden av hagen. Mens vi stod der i hagen så jeg at blodet dryppet ut av buken hennes, og når hun la seg ned etterlot hun en stor svart blodflekk i gresset. Da gikk det opp for oss at dette var alvorlig og akutt.

Klokken var litt over sju. Hva kunne vi gjøre? Hvem kunne vi ringe? Dyreklinikken som opererte henne i går åpnet ikke før klokken åtte. Heldigvis var vi på forhånd tipset om dyresykehuset i Oslo. Vi kastet oss på telefonen og fikk den bløddryppende hunden inn i bilen. Morgenrushet inn til Oslo hadde enda ikke startet, så vi ankom dyresykehuset raskt, kvart på åtte. Der møtte vi veterinær og dyrepleier som startet undersøkelse av Ebba. Etter noen få minutter med forsøk på å stoppe blødningen med kompress og mislykket forsøke å sette en kanyle på en hund med lavt blodtrykk, gikk det også opp for dem at dette var alvorlig. Undersøkelsen ble avbrutt, de løftet Ebba og bar henne rett in på pre-operasjonsstuen. Jeg fulgte med og gjorde mitt beste for å roe Ebba mens de ansatte bestemte seg for å forberede ultralyd og hasteoperasjon.

Berner, Blod og Tårer

Selv om situasjonen var svært alvorlig ga det meg en betryggende ro da jeg oppdaget hvor profesjonelle de ansatte var. Samtidig var Ebba den eneste pasienten som hadde ankommet så langt den morgenen. Kokken var nå åtte blank og det strømmet til av kirurger, veterinærer, dyrepleiere og klinikkassistenter inn på operasjonsrommet med matpakker og juicekartonger i hånda. De ropte etter blodposer og andre ansatte. Vi kunne ikke hatt mer flaks med timingen. Alles oppmerksomhet var på Ebba. Deretter ble matfar sendt ut.

Ensomheten og frykten kom til oss. Vi visste jo ikke hva som skjedde der inne på operasjonsstuen. Det siste de informerte om før jeg forlot dyresykehuset var at Ebba var en risikopasient, at det ikke var sikkert de fant blødningen eller Ebba overlevde narkose og operasjonen. Tiden stod stille. Følelsene tok overhånd. Frykt og håp om hverandre. Mest frykt. Jeg hulket og gråt foran kollegaer på kontoret. Matmor gikk i ring hjemme i Ebbas blodspor på desperat jakt etter håp og signal fra sykehuset.

Etter nesten fem timer ringte telefonen. Da hadde Ebba ligget på operasjonsbordet i nesten fire timer. Veterinæren fortalte at de antok at Ebba led av blødersykdommen «von Willerbrands sykdom». Dette er en sykdom som visstnok Berner sennenhunder er predisponert for. Sykdommen medførte at det hadde blødd fra hele operasjonssåret i buken fra hun ble sydd sammen dagen før. Da kirurgen åpnet var det store mengder koagulert og løst blod i buken. I epikrisen står det at «alt buk fett og krøss sivblør». Det tok lang tid å lokalisere blødningene og stoppe dem. Blodoverføringen hun fikk under operasjonen førte i tillegg til at hun fikk en allergisk reaksjon med kraftig hevelse rundt øynene. Dette måtte medisineres raskt med antihistaminer. Det viktigste var uansett at hun var i live.

Vi ga beskjed om at vi ikke ville ha Ebba hjem før de var helt sikre på at hun ikke blødde på nytt. Hun ble derfor liggende til observasjon på sykehuset i to og et halvt døgn, frem til sent søndag kveld. Da hadde hun ikke spist siden onsdag kveld. I løpet av natt til mandag og morgentimene oppdaget vi at Ebba ikke klarte å holde på urin. Hun tisset store mengder rundt om i huset. Vi ble på nytt bekymret, men det viste seg å være forbigående og at det hadde en naturlig forklaring. Hun hadde fått store mengder intravenøst væske under operasjonen og hadde også tisset store mengder i buret på sykehuset de påfølgende dagene. Etter dette har formen og blodprosenten vært stigende, og bekymringer for tilbakefall har blitt redusert dag for dag.

Dramatisk hos veterinæren.

Berner, Blod og Tårer

Ebba slapper av hjemme.

Vi har lært mye av det Ebba har vært gjennom og vi har lyst til å dele erfaringene våre med andre bernereiere. For det første var vi ikke klar over at Berner sennenhunder er predisponert for en arvelig blødersykdom eller hvilke konsekvenser sykdommen ville medføre. Det kan være greit å vite når man må velge hvor dyret skal opereres, og for å kunne gjøre fornuftige risikovurderinger. En liten dyreklinikk skal ha kunnskap om dette, men det er ikke alltid dette kommer frem til eier. En liten klinikk vil kanskje ikke ha mye blod på lager eller mulighet til å ha hunden til observasjon over natten. Og så er vi glad for at vi opererte på en torsdag, slik at komplikasjonene kunne repareres på en ukedag da klinikkene er i normal drift. Vi vet også nå at hunder har ulike typer blod sånn

som oss mennesker, og at de ikke tåler overføring av alle blodtyper like godt. Dyresykehuset har nå gjort det klart for oss at dersom Ebba trenger operasjon i fremtiden vil hun være en høyrisikopasient med tanke på blødning. Hun bør derfor ikke opereres andre steder enn på NMBU Veterinærhøgskolen på Ås fordi det er det eneste stedet de kan gi blodplasma i stedet for blod. I ettertid er det lett å tenke at vi kanskje skulle ha gjort den første operasjonen på en større klinikk, eller at hun i det minste burde vært på klinikken til observasjon litt lenger før hun ble sendt hjem. Samtidig er det viktig å nevne at det ikke har vært noe å utsette på selve operasjonen hun fikk den første dagen.

Oppi denne grusomme opplevelsen finnes det allikevel øyeblikk som det er fint å tenke tilbake på, for det er tydelig at en Berner sennenhund vekker oppsikt på et dyresykehus. Da jeg var innom sykehuset noen dager senere for å levere blomster, konfekt og takkekort ble jeg møtt av verdens mest empatiske veterinær, og dyrepleiere som alle fortalte at det første de hadde gjort mandag morgen var å løpe til observasjonsrommet for å se om snille Ebba fortsatt var tilstede. Det samme fortalte dyrepleieren som hadde tatt oss imot fredag morgen. I epikrisen har veterinæren avsluttet med å ønske «søte Ebba god bedring».

I skrivende stund ligger Ebba på rygg i hagen og spreller med bena i været. Bortsett fra et 25 cm langt arr er det lite som indikerer at hun nettopp har fått åpnet magen med kniv to dager på rad. Det er mye som tyder på at vi snart skal møte de andre bernerne i klubben igjen på tur i skogen. Det gleder vi oss til!

Som flere av klubbens medlemmer har fått med seg, har vi startet med SPOND.

Hva er Spوند:

Spوند er en gratis plattform designet for å levere alle de beste delene med å delta og ingenting annet. Det er strømlinjeformet og forenkler alt i én app, slik at frivillighet ikke betyr å bruke opp all tiden og kreftene sine. Appen sparer organisatorer flere timer hver uke, sikrer deltagelse, styrer kommunikasjon og samler inn penger.

Hvem er Spوند til for?

Spوند er for alle som organiserer aktiviteter for andre mennesker, eller deltar i aktivitet. Det kan være fotballtrenere, korlederere, speidere, svømmetrenere eller borettslaget. Spوند gjør det enklere å delta i fellesskapet, og bedre å være sammen!

Hva er hovedfordelene med å bruke Spوند?

Fordelene med å bruke Spوند er blant annet å kunne lage skreddersydde arrangementer for øvelser, spill eller andre gruppeaktiviteter, samt dele informasjon, filer, bilder og meningsmålinger

Spوند forutsetter ikke Facebook eller app, men kan lastes ned som app hvis ønskelig. Vi bruker Spوند fordi det er et middel til å nå alle! Når vi legger ut aktiviteter kan man svare om man kommer eller ikke, og da vet vi som organiserer om det kommer noen eller ikke. Og avlyser vi noe, får alle beskjed. De som ikke har app får beskjed på mail. Men hvis dere ikke aksepterer invitasjonen dere har fått, vil dere ikke få beskjed om arrangement og evt. avlysninger. Vi kan ikke legge ut all info på både mail, Facebook og Spوند da det krever for mye, så vi prøver oss kun på Spوند fra 01.01.2020. Ved godkjenning av Spوند vil du automatisk få beskjed på mail selv om du ikke har app'en.

Koster det penger?

Spوند er helt gratis å laste ned og å bruke.

For mer informasjon om Spوند, se:

<https://spond.com/welcome?lang=no>

GDPR i Spوند:

<https://get.spond.help/l/no/article/83cm9nkjpd-gdpr>

Utstilling for en dummy!

Tekst: Marit Manengen

Saga og jeg hadde vår jomfrudåp i utstillingsringen tidligere i høst. Siden det kanskje er flere her som ikke er drevne i dette utstillingsgamet, men som har lyst til å prøve seg så tenkte jeg at jeg kunne dele noen erfaringer fra dagen.

På utstilling får hundene 1., 2. eller 3. premie der 1. premie er best. Forventningene våre til resultatet var særdeles lave. Min eneste erfaring med bedømming av hund er et par valpeshow i ungdommen der valpene ble plassert langt dårligere enn vi hadde forventet og fikk veldig strenge kritikker. Så Saga, som subjektivt sett selvfølgelig er superfin!, hadde vi lave forventninger til. Håpet var at vi kanskje, kanskje skulle klare å få 2. premie.

Utstillingen var i Østfold. Den ene dagen var det avdeling Østfold som arrangerte og den andre dagen var det NBSK sentralt. Vi endte opp med å melde oss på søndagsutstillingen etter tips om at dommeren den dagen var kjent for å være litt mer tilgivende til newbies.

Siden dette var en søndag, og det var et godt stykke å kjøre, valgte vi å komme litt senere enn starttidspunktet for hannhundene som var klokka 10. I etterpåklokskapens lys var ikke det

så lurt, for vi kom seilende midt i arrangementet, og var veldig usikre på hvordan ting egentlig foregikk..

Vi hadde sett for oss at utstillingen var innendørs på skolen som var oppgitt i innbydelsen, så overraskelsen var stor da det ikke var noe liv på selve skolen, men derimot sto telt tett i tett på idrettsbanen et lite stykke unna. Telt, altså! Det hadde de fleste. Kjekke, små utstillingstelt i friske farger omkranset nesten hele dommerringen. Og de ytterst få som ikke hadde med eget telt, hadde i det minste var fornuftige nok til å ta med seg en stol å sitte på. Jadda, bratt læringskurve fra første sekund her, altså. Læringspunkt 1.

Startnummeret fikk vi tilsendt på epost i forkant av utstillingen med beskjed om å printe ut selv. Jeg er vant med løpearrangement, og der fester vi startnummeret til klærne med noen sikkerhetsnåler, så det ble løsningen også her. Da vi vel var framme fant vi ut at på hundeutstilling, der fester man startnummeret i en kjekk liten holder på armen! Det visste alle andre. Startnummer festet i klærne kan veldig kjapt bli revet vekk av glade bernere, viser det seg. Læringspunkt 2.

Saga og Marit med god fremdrift i ringen.

Utstilling for en dummy!

"Står jeg ikke pent nå da mammsen??"

Jeg pleier å si at Saga er sportsutgaven av berner. Veldig mye futt og fart og energi. Der de andre hundene satt rolig rundt beina på eierne, og bare strakte hals for å hilse dannet, så danset Saga rundt i begeistring over alle hundene og alle menneskene samlet på et og samme sted. «Jippi, jeg vil løpe! Jeg vil leke!» (Det KAN hende at det jeg kaller sportsutgave egentlig bare er en dårlig oppdratt berner. Jeg ser ikke helt bort i fra det, altså, men det er mer fristende å skylde på arv enn miljø.) Det hadde nok vært en god ide å ha hatt tid til en lang skogstur der hunden fikk løpe fritt og i tillegg kommet så tidlig til utstillingen hunden rakk å bli kjent og få roet ordentlig ned før den skulle i ringen. Læringspunkt 3!

Framdriften i utstillingen var mye raskere enn vi antok, og plutselig var det junior-tispene som skulle inn i ringen. Jeg hadde kjøpt en tynn utstillingsline til SagaDet ante meg at rosa halsbånd og line ikke var helt gjengs i ringen. (Korrekt antatt!) Men siden frøkna var sitt vanlige, spinnvill seg på vei inn i ringen så måtte vi gjøre et lite nødbytte og endte opp med eneste alternativ, et svart joggekobbel med stretch i midten..

Vi stilte oss opp etter startnummer. De fleste hundene sto ranke og fine, mens Saga og

hunden foran var mest opptatt av å få hilst på hverandre. Godt ikke Saga var den eneste med manglende ringtrening. (Eller var det oppdragelse?) Etter at dommeren hadde kikket litt på hundene, så løp vi rundt i ringen. De fleste hundene travet pent ved siden av eieren. Saga derimot, testet hvor mye stretch det egentlig var i dette jogge-kobbelet. Det ble litt trav, men mest hopp og dans.

Etter et par runder rundt i ringen så skulle hundene stilles opp pent igjen. Klok av skade så dro jeg fram en godbit for å få fokus på meg, og ikke alle andre. Hva gjør Saga når hun håper på godbit? Hun setter seg. Boms ned. Gjentatte ganger!

Dommeren gikk sakte forbi, og selv om jeg måtte trekke på smilebåndet av den kaos-ekvipasjen Saga og jeg utgjorde, så syns visst ikke dommeren det var noe å smile av. Læringspunkt 4: Ikke godbiter i ringen!

Utstilling for en dummy!

Neste post var at hver hund skulle vises for dommeren. Puh, da fikk vi en liten pustepause i alle forsøkene på å stå pent. Og så var det vår tur. Bort til dommeren, løpe opp og ned i ringen og så skulle hunden stå pent oppstilt med meg på litt avstand så dommeren fikk sett henne ordentlig. Etter litt overtalelse fikk dommeren sett på tennene hennes, og så klemte og strøk han over hele hunden. Han dikterte kritikken som ble skrevet ned av en ringsekretær. Jeg var utrolig spent! Det kom så mange vakre ord, men jeg ventet bare på at det skulle komme et «men», eller noe om for stort eller for lite eller noe annet galt. Men, det gjorde det ikke. Rampestrekene fikk stempelet «herlig gemytt» og så ropte han ut «Excellent»!

Jøss, jeg trodde jeg hørte feil, men ringsekretøren kom bort til meg og sa at hundene som fikk 1. premie skulle vente ved siden av ringen, så da hadde jeg hørt rett. Excellent! Saga?! Jeg hadde trodd vi skulle få en sløyfe i en eller annen farge, men det gjorde vi ikke. Så vi ble litt skuffet for det, da. Sløyfe hadde vært gøy!

Det viste seg at alle de 10 hundene i klassen til Saga fikk excellent. For en fantastisk gjeng! Inn igjen i ringen med oss alle sammen, og så skulle vi igjen prøve å stå pent og løpe pent i trav. Fortsatt med svært varierende hell. Og så sto vi «pent» oppstilt igjen. Dommeren gikk sakte bortover og så på en og en hund. Saga satte seg selvfølgelig da han kom til oss. Og så kom han jammen tilbake og gikk sakte forbi en gang til. Før han gikk bort til en hund og bukket. Hadde han bukket til oss hadde jeg antagelig jublet og trodd vi vant!! Men nei, de gikk ut av ringen, de. Og sånn fortsatte han: Bukk, «takk for i dag» og ut av ringen med dem.

Plutselig så sto vi bare 4 stykker igjen i ringen, og nå var det visst slutt på bukking. Igjen skulle vi ut å løpe pent i trav. Nå skulle vi løpe fram og tilbake en og en. Og så løpe en runde igjen, alle sammen. Og så pekte han på en og

en hund og plasserte den på rett plass. Saga fikk fjerdeplass, av ti excellente hunder! Det var til og med premie til fjerdeplassen, både syltetøy og hundeposer, definitivt noe vi får brukt!

Etter at vi var ferdige så fikk den spinnville hunden løpe litt og fikk hun slappe av i buret i bilen så vi kunne få sett litt på de andre hundene. Så mange vakre bernere på et sted! Og så flinke de fleste av dem var til å stå pent og trave pent og vise seg fram fra sin beste side! Det var veldig mange seriøse utstillere med, og det var både store skuffelser hos enkelte, og jubel hos andre ettersom hundene ble bedømt.

For min del er nok etterlatt inntrykk at det var innafor å være newbie en gang, men skal vi møte igjen så MÅ vi trene litt slik at vi klarer å oppføre oss i ringen. Og ikke minst slik at hunden får vist seg fra sin beste side! Det var også veldig fint å se at fokuset hos dommeren var på om hunden var sunn og frisk. At Saga har en litt lang hvit sokk, og kanskje et par brune flekker på nesa, ble overhodet ikke kommentert. At hun var sterk og fin i kroppen med riktig tyngdepunkt og godt gemytt, var derimot viktig i kritikken. Så, alt i alt en fin og morsom opplevelse, med bratt læringskurve!

Abonnements- og Deltakeravgiften 2022

NBSK

NBSK har i alt 17 avdelinger og vi er en av disse. Som medlem i NBSK tilhører man i utgangspunktet til den avdelingen man geografisk hører til. Den årlige kontingenten medlemskap i NBSK er for tiden på kr. 570 og betales direkte til NKK, via enten e-faktura eller man logger seg inn på «Min side» på NKKs nettsted og følger anvisningene der. Mer info om fordelingen av beløpet til hhv. NKK og NBSK finner du også på hjemmesiden til NBSK (www.berner-sennen.no), under «Medlemskap» (øverst på siden).

Avd. Asker & Bærum

Den ovennevnte NBSK kontingenten går i sin helhet til hovedklubben og til NKK. Avdelingene får ingen økonomisk støtte og må finansiere alle sine aktiviteter gjennom lokale bidrag. Vi har noen inntekter gjennom våre aktiviteter, men disse er ikke tilstrekkelig til å dekke avdelingens utgifter. Avdeling Asker & Bærum har derfor en egen *Abonnements- og Deltakeravgift* som skal finansiere alle våre aktiviteter. For 2022 er denne avgiften kr. 300.

Dette skal finansiere alle våre aktiviteter, slik at vi kan tilby deg og din hund et forhåpentligvis variert, lærerikt og hyggelig tilbud. Avdelingens inntekter går utelukkende til å dekke direkteutgifter som det å trykke og sende ut vårt lokale medlemsblad (Berners-Nytt) i farger, innkjøp og vedlikehold av utstyr vi bruker på de forskjellige aktivitetene (trekkvogner og seletøy, kløv, agilityutstyr), alt dette er utstyr du som bidragsyter også kan låne. Videre dekker vi utgifter til foredrag/temakvelder der vi må leie inn eksterne foredragsholdere osv. og som du normalt ikke trenger å betale for. Eventuelt også til trenere der vi engasjerer eksterne personer.

Vi er en aktiv avdeling med mange aktiviteter, og søker hele tiden å finne varierte aktiviteter som skal passe så mange som mulig. Vi har vi valgt en finansieringsmodell som er enkel å administrere. Du som deltaker i avdelingen skal slippe å betale for hver enkelt aktivitet. Det betyr at alle som på en eller annen måte er med i en eller flere organiserte aktiviteter i avdelingen betaler et fast årlig beløp – *Abonnements- og Deltakeravgift*.

Vi ber derfor alle om å betale Abonnements- og Deltakeravgiften for 2022 så snart som mulig, og senest innen 25. januar 2022. Beløpet for 2022 er kr. 300,-. Beløpet settes inn på kontoen til NBSK avd. Asker & Bærum, kontonummer 1602.45.51109. Det er intet KID nummer knyttet til innbetalingen. Merk innbetalingen med fullt navn.

Vi håper at du synes avdelingens tilbud gjennom medlemsblad og aktiviteter er noe å støtte. Husk at alle avdelingens inntekter går utelukkende til å dekke direkteutgifter. Alle som gjør en jobb i avdelingen gjør dette i sin fritid og uten noen form for økonomisk kompensasjon.

Vi minner samtidig om grasrotandelen:

Støtt Bernerklubben i Asker og Bærum gjennom Norsk Tippings Grasrotandel. Siden Norsk Tipping ble etablert har hele overskuddet gått til samfunnsnyttige formål. Grasrotandelen gir deg som spiller mulighet til være med å bestemme hva noe av overskuddet skal gå til. Du kan lese mer om Grasrotandelen og hvordan du gjør det, her:

<https://www.norsk-tipping.no/grasrotandelen/om-grasrotandelen/>

Temakveld om Bernerns helse

Tekst og foto: Jon Jerre

Onsdag 10. november arrangerte vi en temakveld om bernerns helse og det arbeidet Helse- og avlskomiteen (HAK) i NBSK gjør for å bedre helsen til fremtidige bernerkull. Denne gangen hadde vi en ny løsning på gjennomføringen – vi avholdt dette digitalt, via Teams. Dermed kunne vi også invitere alle avdelingene rundt omkring i landet til denne temakvelden.

HAK stilte sterkt med i alt 4 personer representert. Ellers var det 32 pålogginger på temakvelden, fra hele landet, i alt 11 avdelinger var representert. HAK var innom temaene bernereens helse, hva som er gjort av arbeid og hvordan HAK jobber for at planlagte kull skal bli så friske som mulig.

Et av de viktigste verktøyene HAK har er klubbens *Helseregister*. Klubbens helseregister ansees å være et svært viktig redskap i arbeidet med å få en friskere og mer langlevende rase. Basert på informasjon i helseregisteret kan HAK og oppdretterne sette sammen informasjon og danne seg et bilde av gode og dårlige kombinasjoner for avl.

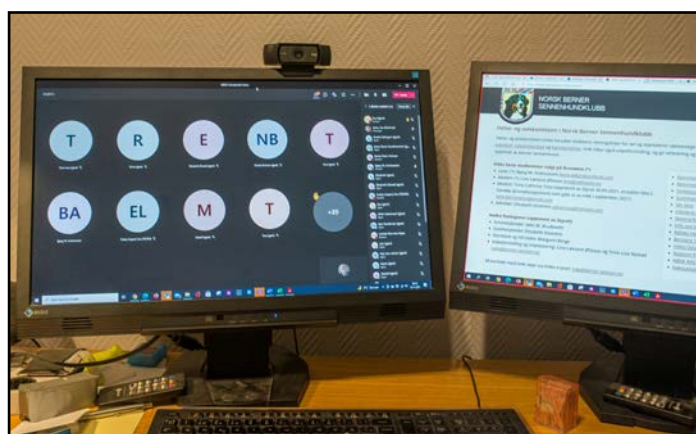
Bildet med den fiktive stamtavlen er et eksempel på hvordan HAK sammenfatter informasjonen om alle hunder og gjør en vurdering av en kombinasjon av tisper og hannhund, basert på innsamlet informasjon om hundens foreldre, besteforeldre, oldeforeldre og tipp-oldeforeldre. I tillegg gir HAK godkjenning om hver enkelt foreslått parringskombinasjon, for på den måten å kunne bidra til at uheldige kombinasjoner ikke brukes i avl. Her vurderes bla. ADHD, levetid, kreft, adferd m.m. – basert på den informasjonen HAK har mottatt

Helseregisteret er imidlertid basert på at du som bernereier sender inn helseinformasjon om din hund til HAK. Om HAK og

oppdretterne skal kunne unngå å gjøre kombinasjoner der begge avlsdyr er disponert for samme sykdommer eller defekter, er det svært viktig at alle tilfeller av ulike defekter, alvorlig sykdom, kronisk sykdom eller stadig gjentakende sykdom/problem og operasjoner innrapporteres til registeret.

Du tenker kanskje at det ikke har noen betydning fordi din hund ikke skal i avl, og derfor trenger du ikke å rapportere inn verken sykdommer eller når hunden blir borte. Det er feil! Det kan faktisk ha stor betydning for rasen om man unngå å pare sammen individer som f.eks. på hver sin kant har gitt samme sykdom eller defekt. Om HAK ikke får informasjon om sykdommer som oppstår, er det mye vanskeligere å gi råd og bidra til at parring gjøres med sikrest mulig kombinasjoner.

Derfor – meld inn løpende til HAK informasjon om helseproblemer for din hund, ikke bare vent til den er død. Jo raskere informasjonen kommer inn i registeret, desto større sannsynlighet er det for at informasjonen kan benyttes i tilknytning til nærstående parringer.

Jon har full kontroll på "flight-center".

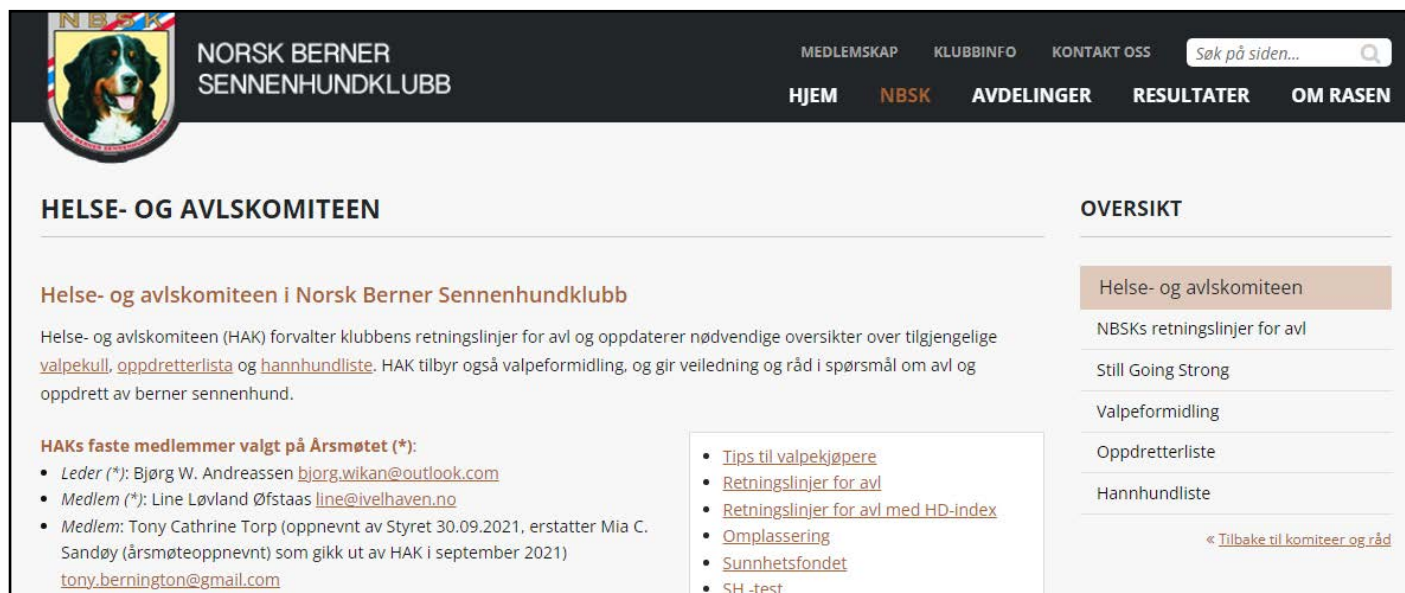
Temakveld om Bernerns helse

All informasjon om helseregisteret, og skjema for å melde inn informasjon finner du på HAKs hjemmeside. Går til www.bernersennen.no, velg så *NBSK*, deretter *Helse- og avlskomiteen*. I rammen midt på siden finner du hhv. «*Info om helseregisteret*», «*Skjema for helseopplysninger*», samt en mulighet for innlogging i helseregisteret. Dette krever imidlertid et passord, men det får du som medlem ved å sende en e-post til HAK.

Vil du lese mer om rasen og bernerns helse finner du interessante dokumenter på NBSKs nettsted.

- **Rasespesifikk avlsstrategi (2018)** omtaler bl.a. rasen, rasens helse, adferd beskriver. Dokumentet ble utarbeidet av HAK i 2018. Du finner den under *NBSK*, dernest *Nyttige dokumenter*, dernest *RAS*.

- **Helseundersøkelsen:** En omfattende helse og adferdsundersøkelse utført av Frode Lingaas (Professor ved Veterinærhøgskolen på NMBU), en rapport fra 2014. Du finner den under *NBSK*, dernest *Helse og avlskomiteen*, dernest *Rapport fra helseundersøkelsen*.
- **Dommer kompendium:** Dokument som beskriver rasen og som er grunnlag for dommere. Du finner den under *NBSK*, dernest *Nyttige dokumenter*, dernest *Dommerkompendium*.
- **En illustrert beskrivelse av rasen,** utgitt av FCI (det internasjonale forbundet av kennelklubber rundt om i verden). Du finner den under *NBSK*, dernest *Nyttige dokumenter*, dernest *FCI standard no 45*.

The screenshot shows the website for Norsk Berner Sennenhundklubb. The header includes the club's logo and name, along with navigation links for Medlemskap, Klubbinfo, Kontakt oss, and a search bar. Below the header, there are links for Hjem, NBSK, Avdelinger, Resultater, and Om rasen. The main content area is titled "HELSE- OG AVLSKOMITEEN" and contains information about the health and breeding committee, including a list of fast members and a list of useful documents.

HELSE- OG AVLSKOMITEEN

Helse- og avlskomiteen i Norsk Berner Sennenhundklubb

Helse- og avlskomiteen (HAK) forvalter klubbens retningslinjer for avl og oppdaterer nødvendige oversikter over tilgjengelige [valpekull](#), [oppdretterliste](#) og [hannhundliste](#). HAK tilbyr også valpeformidling, og gir veiledning og råd i spørsmål om avl og oppdrett av bernersennenhund.

HAKs faste medlemmer valgt på Årsmøtet (*):

- **Leder (*):** Bjørg W. Andreassen bjorg.wikan@outlook.com
- **Medlem (*):** Line Løvland Øfstaas line@ivelhaven.no
- **Medlem:** Tony Cathrine Torp (oppnevnt av Styret 30.09.2021, erstatter Mia C. Sandøy (års møte oppnevnt) som gikk ut av HAK i september 2021) tony.bernington@gmail.com

- [Tips til valpekjøpere](#)
- [Retningslinjer for avl](#)
- [Retningslinjer for avl med HD-index](#)
- [Omplassering](#)
- [Sunnhetsfondet](#)
- [SH -test](#)

OVERSIKT

- Helse- og avlskomiteen
- NBSKs retningslinjer for avl
- Still Going Strong
- Valpeformidling
- Oppdretterliste
- Hannhundliste

« [Tilbake til komiteer og råd](#) »

Temakveld om Bernerns helse

Norsk Kennel Klubs hundedatabase på internett

Hundens navn: **Fiktiv hund** Gjennomsn. levealder **9,4 år**

Reg.nr:

Fødselsdato:

Kjønn:

Farge:

Innavlsgrad: Innavlsgrad: 0% (Beregnet på 5 generasjoner)

Hundens far: N UCH
Bra-Kar Bjørkson Av Sennenlio HD-Index: **107**
NO59452/17 HD: C AA: 0 **SH-A**

Hundens mor: N UCH
Auralis Ona Olivia Dacotadatter HD-Index: **100**
NO32098/15 HD: B AA: 0 **SH-B, DM: fri**

	Besteforeldre	Oldeforeldre	Tipp-Oldeforeldre
Fars stamme	NORD UCH Armand Majasønn NO41159/11 HD: A AA: 0 7,3 år Kreft i lever SH-A DM: fri	Zolo Vom Oberholzer Forst DK02589/2007 HD: A AA: 0 9,1 år Godarter tumor	DEVDHCH 7 år - Tumor Don Vom Bärligarten SSV-BS45953 HD: A AA: 0 Pia Vom Colmborg Wäldchen 13,1 år VDH/SSV-BS37766 HD: A AA: 0
		N UCH NORDVV-18 Sporty Future Av Lee Armand 16676/08 HD: A AA: 0 12,3 år Alderdom DM: fri Operert tumor	Harley Heaven Av Lee Armand 10,11 år 18480/06 HD: B AA: 0 Magedreining Future Flapping Av Lee Armand 8,9 år 25500/04 HD: A AA: 0 Mage-/tarminfeksjon
	Egely's Bjørk DK08660/2011 HD: A AA: 0 Lever, 10,4 år SH-B DM: Bærer	Ulfi Vom Alten Garten Eden SSV-BS47010 HD: A AA: 0 7,3 år Perikarditt	Falco Vom Siethetal 10 år SSV-BS38745 HD: B AA: 0 Klara-Elsa Vom Alten Garten 9,1 år SSV-BS37534 HD: B AA: 1
		Bernerhøjen's Jill DK05929/2005 HD: B AA: 0 7 år Kreft	Bernerhøjen's Belle-Bob 9,1 år DK19841/2002 HD: C AA: 0 Bernerhøjen's Atlas 9,7 år DK19308/2002 HD: A AA: 0
Mors stamme	NORD UCH Hubba Bubba's Ozzy The Ozzman NO39117/10 HD: A AA: 0 HD-Index: 100 SH-B DM-fri 9,9 år	Zandrina's Taboo S56715/2006 HD: A AA: 0 7,2 år Kreft	SE US CH Indian Hills Heir To The Throne 8 år S80160/2005 HD: A AA: 0 Zandrina's Olivia 9 år S35264/2004
		Hubba Bubba's Kokosbollemirakel 21840/06 HD: A AA: 0 11,5 år	N UCH Borelia, noe vateksem Hubba Bubba's Indian Summer Sky 21325/03 HD: A AA: 0 6 år Hjertesvikt Hubba Bubba's Herlige Caisa Calluna 09904/03 HD: A AA: 0 11,2 år
	N UCH Auralis Dacota Ronjadatter NO45681/09 HD: A AA: 0 9,10år Lungekreft Operert korsbånd	Havika's Aron 14873/06 HD: A AA: 0 11,11 år Akutt syk Operert entropium	N S UCH Apoletano's Quik Paco 10,6 år 13100/04 HD: A AA: 0 Skjelstad-Åsens 2 Embla 22766/02 HD: A AA: 0
		Auralis Bronja Fabiadatter 05009/07 HD: A AA: 0 9,5 år Jurkreft	Elvis Kreft i skjellett 22705/02 HD: A AA: 0 8 år N UCH Lymfom, søster git MG Gi-Sifo's Fabia 21241/02 HD: B AA: 0 10,11 år

Eksempel på fiktiv stamtavle.

Med Bella til Nord-Norge

Tekst og foto: Inger M. R. Langmoen

Bella, Inger og Roger reiste nordover med bil i sommer. Turen startet hjemme på Snarøya med første må Trøndelag, der var vi noen dager. Deretter dro vi til Torghatten og var der to dager, hvoretter vi reiste videre til Bodø og Svartisen. Ved Svartisen leide vi hytte i to dager.

Det var en fin tur opp til Svartisen. Det var glatt siden det hadde regnet, og dermed virket turen lengre enn avstanden på 4,5 km skulle tilsi. Isen har trukket seg tilbake. På turen til Svartisen hadde vi fint vær.

Deretter tok vi båt til Moskenes og dro til Svolvær, og besøkte mange fine plasser i Lofoten. Også Andøya besøkte vi. Vi var i Lofoten drøye 6 uker. Bella hadde det fint, men syntes nok at det ble mye bilkjøring, selv om det ble mange stopp underveis. På turen hadde vi en blanding mye fint vær og litt dårlig vær. Summa summarum var det en veldig fin tur, også for Bella.

Litt fakta om Svartisen (hentet fra bl.a. Wikipedia)

Svartisen er Norges nest største isbre på hele 370 km². I den lille istid på midten av 1700-tallet var Svartisen én sammenhengende isbre, men er i

dag delt i to: øst- og vestisen. Breen strekker seg gjennom tre kommuner, alle i Nordland fylke.

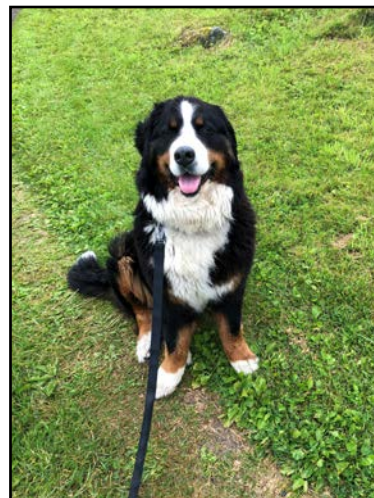
Navnet Svartisen kommer fra den gamle betegnelsen «Svartis», som beskriver den karakteristiske dype blåfargen i isen, med kontrast til den hvite snøen. Ismassene viser et spekter av blåtoner, fra transparent is, til turkis og mørkt blått. Polarsirkelen går over søndre del av breen.

De siste 100 årene har Svartisen stort sett minket. Dette har ført til at land og vann som har ligget under isen i tusenvis av år har kommet fram.

Svartisen har vært et populært turistmål opp gjennom tiden og har per i dag 25.000 besøkende i året. På grunn av dens lave beliggenhet er isbreen og områdene rundt lett tilgjengelig for en rekke opplevelser.

Bella koser seg i sommerlige forhold.

Velkomstbrosjyre

Avdelingen har en velkomstbrosjyre som ligger på nettet. Denne er ment å skulle fortelle nye berneiere i området om hvem vi er, hva vi gjør og hvordan du kan komme i kontakt med oss. Har du en bekjent som lurert litt på dette – kanskje en kommende eller ny bernereier – tips vedkommende om denne brosjyren. Den ligger på hjemmesiden vår, du finner den som følger:

Velkommen til NBSK avd. Asker & Bærum

Hvem er vi?

Vi er en gjeng bernerentusiaster som samles ukentlig til felles trening med forskjellige hundeaktiviteter. På en regntung dag samles kanskje bare rundt 5 – 6 hunder, mens på en fin solfylt dag skjer det at vi er rundt 15 -20 bernere. Treffene egner seg for bernere i alle aldre. De fleste starter allerede så snart hunden er i hus (8 – 9 uker). De eldste er ofte i kategorien «still going strong», dvs. over 8 år. Avdelingen ble etablert i 1998.

Avdelingens formålsparagraf:

Vi skal tilby regionens bernere, og deres eiere, et trivelig og læringsrikt hundemiljø. Gjennom sosialt samvær og lek, kombinert med variert opplæring og trening, legger vi til rette for at både valper og voksne bernere skal utvikle et godt gemytt og gode egenskaper som brukshund. Videre arbeider vi for å ha et godt sosialt miljø blant klubbens bernereiere. En viktig suksessfaktor for å oppnå vår målsetning, er å ha aktive og engasjerte medlemmer.

Hva gjør vi?

Vår faste samlingsdag er onsdag kl. 19.00, varighet ca. én time. Samlingssted er i utgangspunktet Levre skole, men kan vareiere fra gang til gang. For info om hvor vi er, se «Aktiviteter i Asker og Bærum» på hjemmesiden vår, og i brosjyren (under *Hvor finner du oss?*).

Vi jobber for å få til et variert sett av aktiviteter, med en blanding av aktiv trening og sosialt samhold – både blant de tobente og de firbente.

Våre aktiviteter:

Lydighetstrening – De siste årene har vi leid inn en ekstern hundeeinstruktør som trener oss noen ganger i måneden. Dette er bevisst lagt på et enkelt nivå for å kunne trene hverdagslydighet, mao. beregnet for alle.

Agility – Vi har agilityutstyr av høy kvalitet. I løpet av vår og høstsesongen samles vi noen ganger for å trene med dette. Vi legger listen lavt, vi legger ikke opp til å trene slik at du kan bli konkurranseutøver, men slik at du og din hund skal kunne få noen utfordringer og ha det gøy.

Velkomstbrosjyre

Trekk – På oppdrag for Bærum Kommune har vi hundetrekk for utviklingshemmede annenhver onsdag. I rundt 20 år har vi hatt hundetrekk ved åpningen av julegaten på Bærums Verk. Avdelingen har tre saccovogner med diverse trekksele/komter til rådighet. Trekkurs holder vi ved behov. Vi låner ut klubbens trekkutstyr og kløvutstyr til betalende medlemmer.

Temakvelder – Med jevne mellomrom inviterer vi eksterne foredragsholdere. Eksempler på temaer vi har hatt i senere tid er førstehjelp for hund, hundemassasje, aktivisering av hund, hundenes kroppsspråk, hundefotografering etc.

Fellesturer – onsdager har vi fellesturer. Hovedhensikten er at hundene skal møtes – leke og få anledning til sosialisering. Og, vi som eiere treffes og snakker om vår interesse – hund.

Sosiale arrangementer – Den sosiale siden er også viktig. Vi arrangerer sommerfesten med to-bente og firbente i juni, fakkelturen i desember, og årets avslutning med julebordet (uten hunder) holder vi i desember.

Berner-Nytt er avdelingens medlemsblad. Dette utgis 2 ganger i året og inneholder mye interessant "lokalt hundestoff".

Hvordan komme i kontakt med oss?

Vi har normalt tre informasjonskanaler om våre aktiviteter:

Mail sendes regelmessig til alle vi har mailadressen til. Ønsker du å stå på adresselisten, send mail til avdelingens styre/leder (se nedenfor)

Avdelingens hjemmeside:

www.berner-sennen.no/abberner.

Facebook:

Søk opp NBSK avd. Asker & Bærum, eller velg denne linken:

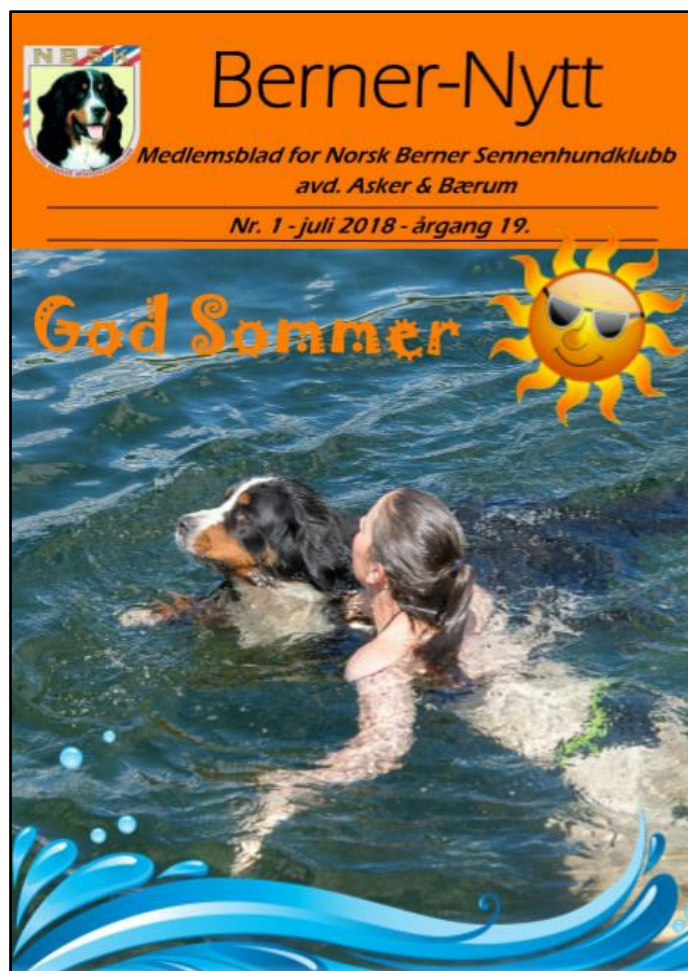
<https://www.facebook.com/NBSK-avd-Asker-Bærum-310749682336838/>

Avdelingens styre:

Kontakt Jon Jerre (styrets leder)

Mail: jon.jerre@gmail.com

Mobil: 906 13 996

Wilma

Tekst og foto: Rune Hval

27. mai 2021:

Dette hadde jeg gledet meg til! Sesongstart (for oss) med ny valp. Ny sesong, ny valp! Endelig! Veldig spennende møte på parkeringsplassen utenfor Levre skole: Hvordan ville det bli å møte de store? Dette gikk over all forventning! Wilma var ikke redd for noe eller noen. De voksne hundene var veldig forsiktige.

Fjale og Wilma (fotografen er Jon Jerre).

Andre møtet

Vi hentet i Wilma på bensinstasjonen ved Mosseporten, skulle kjøre de få milene til hytta i Drøbak. Det ble tre stopp på den korte reisen. Wilma var veldig urolig på fanget til Anne! Etter denne første turen har det heldigvis aldri vært problemer med bilkjøring. Wilma falt til ro med en gang på hytta, og trives med hyttelivet også.

Wilma chiller på hytta.

Ny hund

Ventetiden på en ny berner etter at vi mistet Alba hadde vært lang. Altfor lang! Vi fikk etter hvert napp hos en oppdretter på Voss. Dessverre overlevde kun to av valpene i kullet, og det ble ingen til oss likevel. Redningen ble Triomar kennel. Therese, som hadde solgt oss Alba åtte år tidligere, prioriterte oss i køen.

Takk Therese!

Første møtet

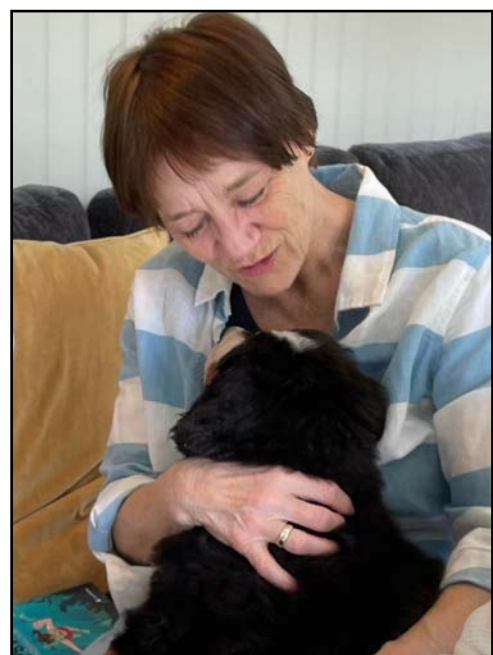
Et par uker tidligere dro vi til kennelen på første besøk. Vi måtte møtes utendørs pga coronasituasjonen. Julia, verdens beste barnebarn, hadde insistert på å være med.

Julia og Wilma.

Hundelufteren

Annes søster, Elisabeth, pensjonerte seg i juni. Perfekt for Wilma som trenger leke-/lufteturkamerat. Elisabet har fått tredagers arbeidsuke som hundelufter. Wilma er kjempefornøyd med ordningen, men belønner henne med litt vel mange og vel kraftige kosebitt.

Kos med tante Anne :-)

Wilma

Navnet

Anne ville at hunden skulle hete Fanny eller Clara, men det ble det altså ikke. De fleste eldre som kommenterer navnet sier umiddelbart «Wilma, open the door!». Her i huset er det Wilma som «roper» dette!

Verdens lengste (sultne) valp, Wilma.

"Jeg vil inn, åpne døra da".

Valdres Mountain Dog.

Favorittpappa'n.

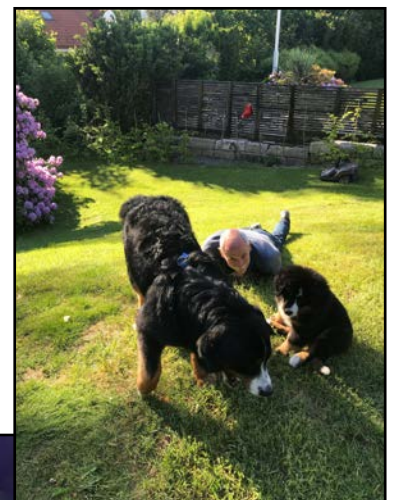
Fritid og framtid

Wilma fulgte ivrig med på «Fra bølge til bestevenn», men har nok sovnet noe i timen... Hun vurderer å bli gartner eller håndverker (spesialist på dørdekorering), men eierne har ikke helt trua på dette etter å ha sett noen prøvejobber. Vi får se...

Hun skal i hvert fall bli trekkhund som de store gutta Fjale og Quark! Nå for tiden er hun ofte opptatt av å psyke ut Rune på rallylydighetsbanen.

Wilma har dekorert døren.

Wilma, Rufus og Jon i sommersola.

"Fra bølge til bestevenn", noe å lære mon tro??

Rydding tar på.

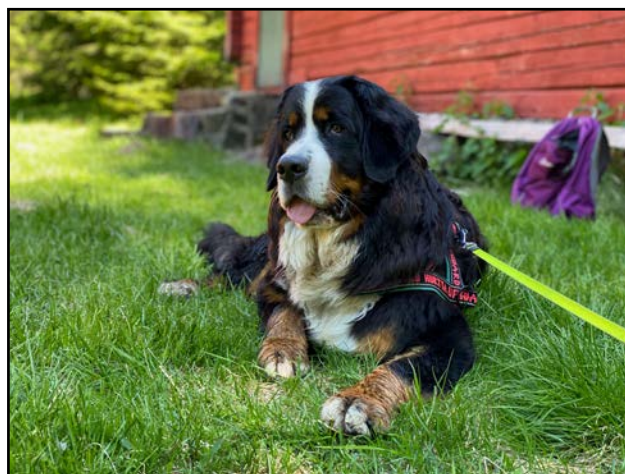
Vi begynte søket etter en Berner-valp våren 2019, og skjønnte fort at dette var selgers marked. Som nye hundeeiere stilte vi nok heller ikke aller først i køen, så vi endte raskt på nettsidene til de svenske og danske raseklubbene. I nærheten av Karlskrona syd i Sverige fikk vi napp, og vi kastet oss i bilen for å bli kjent med oppdretter og valper. Et vellykket besøk senere var den viltreste og mest krakilske i flokken på vei til å bli vår, og noen uker senere ble Duplos tollpapirer stemplet inn på svenskegrensen.

Selve anskaffelsesprosessen var unnagjort i løpet av et par-tre måneder, men planen hadde vært der i noen år. Michelle og jeg var på en tre år lang seiltur, og spesielt for Michelle sto det å skaffe en hund høyt oppe på ønskelista når vi etter hvert kom oss på landfast grunn. Michelle er oppvokst med flere hunder av litt forskjellige raser, mens jeg var opplært til at hunder var skumle skapninger en til enhver tid bør holde minst 4-5 meter avstand til.

Som i så mange ekteskap diskuterte vi litt frem og tilbake – jeg i rollen som skeptiker og Michelle som entusiastisk hundeeier. Men når hun hadde vært villig til å krysse alle verdenshav i en ti meter lang båt med meg kunne jeg vanskelig gjøre annet enn å innfinne meg med at det nok ville komme en hund i hus. Med den konklusjonen i boks var neste agendapunkt å bestemme hva slags hund vi ville ha. Der brukte vi ikke lang tid på å bli enige: vi ønsket oss begge en stor, trygg og rolig bamsehund, som trenger mosjon i passelige mengder og er familiemedlem heller enn vakthund. Med de kriteriene er veien til en Berner kort.

Navnet Duplo kom som en respons på at min yngre bror fikk en hund like før oss – en ekstremt hyperaktiv springer spaniel som heter Lego. Sammenlignet med raketten Lego er Duplo en stor, luntende og smått klossete krabat, så da ga navnet seg selv. Selv om Duplo nå er en rolig, stor og godmodig hund var hun

ikke det fra første stund. Oppdretteren sa fra at vi nok kom til å ha litt å jobbe med, og deler av valpeperioden var oppførselen godt innenfor kategorien «piraja med pels». Men etter valpekurs, mye trening og raus porsjonering av godbiter vokste den hunden vi kjenner i dag frem – nysgjerrig, stillferdig og med på alt.

3x "berner i naturen"

Duplo

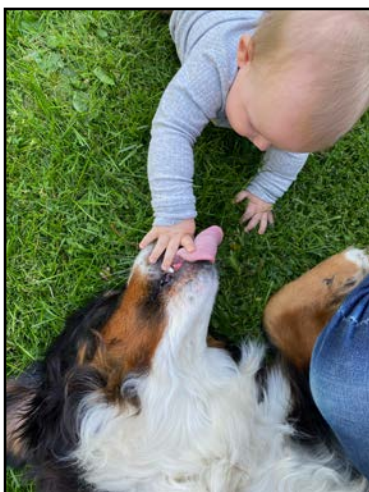
Duplo er med oss overalt. Aller helst skulle hun nok ønske at vi kunne flytte permanent i telt (hun vil ligge i midten), men når det ikke er et aktuelt alternativ er hytta på Blefjell eller familiens lille småbruk i Vestfold hennes favorittsteder. Vi tror hun trives godt også på Bekkestua der vi bor, med kort vei til Østernvann, Brønnøya og andre turfavoritter, og med turvei like bak huset.

For et drøyt år siden ble vi foreldre til Elias, som har hatt Duplo ved sin side siden han var 6 dager gammel. Duplo har vært interessert i denne lille tobeinte fra første stund, og de har mye gjensidig glede av hverandre. Elias lyser opp av glede når Duplo kommer inn i rommet, og vil gjerne dele leker, bamse og vannflaske med henne. Til gjengjeld får Duplo en og annen nedfallsfrukt fra spisebordet, skjønt hun er ganske fornømet over at hun ikke lengre får være inne i spisestua når vi spiser. Det kanskje viktigste er at Elias vet at det er en firbeint skikkelse som er glad for å se ham hver eneste

gang vi kommer hjem, som stolt følger ham til barnehagen og kommer sørgmodig bort for å trøste når han er lei seg.

Vi har fremdeles seilbåten vi var på tur med, og selv om jeg varmt vil anbefale seiling som hobby til alle og enhver er jeg ikke sikker på om jeg vil anbefale kombinasjonen stor hund og liten seilbåt. Men om ikke annet gir vi omgivelsene et ganske godt underholdningsinnslag når vi laster Duplo, baby, noen sekker og to voksne ombord i en bitteliten jolle for å putte oss til land for morgen- eller kveldstur. Vi har bygd en trapp for formålet så Duplo kan gå fra akterdekk og ned i jolla selv, men selv om hun klarer det helt greit synes hun nok tilværelsen er enklere med vanlig inngangsdør og hage en kan gå ut i.

Duplo og Elias koser seg i gresset.

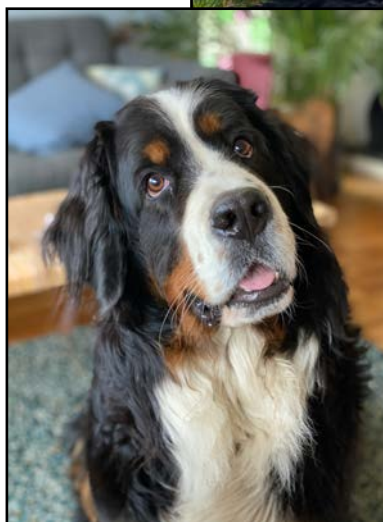
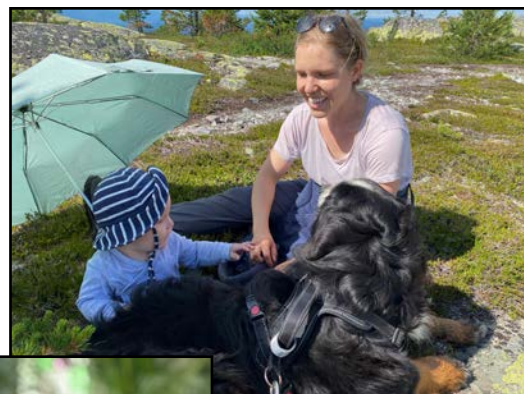
Duplo, Michelle og Elias i sofaen.

Duplo

Godt med litt skygge for sola, Elias, Michell og Duplo nyter sommeren.

Gøy med lek i det grønne.

En litt uventet vending er at Duplo har blitt veldig glad i løpeturer. Med stor hund og bred barnevogn er Michelle, Elias og Duplo en litt underlig trio på turveiene rundt oss. Om vi bare skal gå synes Duplo av og til det er langt viktigere med grundig snusing enn å opprettholde fremdriften, men når det skal løpes holder hun tempoet fra start til slutt – så lenge turen ikke startes for nærme kveldsmaten. Da legger hun seg ned ved postkassa og nekter å rikke seg en millimeter videre.

Jeg var litt usikker på hva jeg gikk til da vi fikk Duplo i hus, men det er kanskje jeg som har fått

mest glede av å ha henne. Ikke bare har Duplo kurert meg fra hundeskrekk, jeg har også fått ypperlig selskap som snorker så det durer i veggene på hjemmekontoret (god underholdning på mangt et Teams-møte). Hun tasser stille bort til meg når kjøleskapsdøra går opp sent på kvelden, stormer ned trappa i vill begeistring når jeg kommer hjem og logrer fornøyd hver eneste dag når jeg har stått opp. Uten Duplo hadde tilværelsen vært litt tommere og langt mer ensom – men vi hadde nok renere hus før hun flyttet inn.

Endelig i gang igjen

Tekst og foto: Tore Wilhelmsen

Etter ca 1,5 år nesten uten aktivitet grunnet corona, er vi endelig i gang igjen med hundekjøring for kommunen. I høst har vi hatt fire trekkoppdrag for kommunen, og lørdag 11. desember skal vi igjen bidra på førjulsaktivitetene på Bærums Verk.

Vi håper og tror dette vil fortsette til neste år, men trenger sårt flere hunder og eiere som kan være med på moroa. I høst er det Hero med Nina og Nicholai, og Quark som har tatt hele jobben.

Her er noen bilder fra første trekk i september med barnegruppa Aktiv Fritid representert med trekkhundene Hero og Quark, og med Fjale som god supporter på sidelinja

Hero, Tone, Quark og Fjale har trekkpause.

Onsdagstreff med agility og rallylydighet

Tekst og foto: Jon Jerre

Flere av onsdagene i høst har vi vært så heldige å få instruktørhjelp av Marianne og Alf Gunnar Sandvik, i både agility og i rallylydighet. Vi opplever at når det arrangeres agility og rallylydighet er det flere deltakere enn på et vanlig onsdagstreff. Dette tar vi som en indikasjon på at disse aktivitetene skaper engasjement. Listen for deltakelse har vi bevisst lagt lavt – vi trener ikke for å bli Norgesmestre, men for å utfordre hundene med hodet og at de, og vi, skal ha det gøy.

Rallylydighet

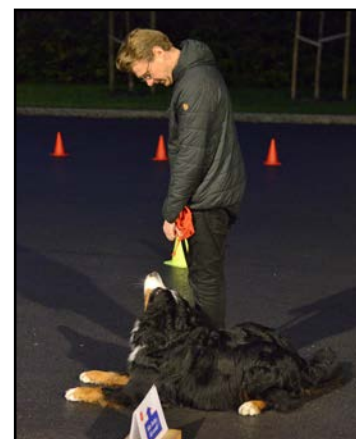
Både Marianne og Alf Gunnar er svært aktive i konkurranser i rallylydighet og i vanlig lydighet. De fikk nå i høst diplomer for sin innsats i 2020 i begge grenene, diplomer for plasseringer og mestvinnende. Begge grenene har fire nivåer (klasse 1, klasse 2 klasse 3 og Eliteklassen). Alf Gunnar har rykket opp i klasse 3 med Vicky, mens Marianne har nådd eliteklassen med Ellie i rallylydighet. Det er med andre ord svært dyktige utøver som trener oss.

Marianne og Alf Gunnar setter opp banen med rallylydighetsskilt som forteller hvilke øvelser som skal gjøres i en bestemt rekkefølge. Banen svarer normalt til vanskelighetsgraden for klasse 1. Så blir vi guidet banen rundt og forklart hvordan øvelsene skal gjøres, og hvilke feil som er lett å gjøre. Dernest tørrtrener vi noen minutter uten hund før vi en etter en går banen med hund. Både underveis og i etterkant får vi tilbakemeldinger på hvordan vi har gjort det, og får tips på hva vi kan jobbe med for å få bedre flyt og kontakt med hunden.

Dette er en fin øvelse som gir trening i å etablere god kontakt med hunden, og for hunden å skulle holde fokus på oppgaven. Dette er en trening som ikke krever at du må ha en supertrent hund for å delta og ha glede av det – dette er for alle. Yngste deltaker (både Wilma og Aron) var bare noen få måneder da de prøvde seg på banen.

Marianne instruerer.

Onsdagstreff med agility og rallylydighet

Agility

Til agility benytter vi både hoppehindre (høyde tilpasset hundens alder), slalåm, tunnelen, pølsa og ringen. Også her har vi hatt trening med instruksjon av Sandvik-ene, og vi har supplert med kvelder med egentrening uten instruktør. Det er morsomt å se hvilken glede hundene har av agility. Spesielt tunnelen og pølsa ser det ut til at de fryder seg over. Straks de har knukket koden og funnet ut at det ikke er farlig, løper de gjerne frem og tilbake på egen hånd, og det blir fort kø av bernere som gjerne vil løpe igjennom.

Vi har merket at etter disse treningskveldene er hundene helt utslitt. Hodetreningen som både rallylidgheten og agilityen gjør dem helt utslitt og fornøyde – det er herlig å se. Her et knippe bilder fra sommeragility i bakhagen på Henie Onstad Seniorsenter.

Trekk - lyst til å lære?

Tekst Jon Jerre. Foto: Jon Jerre og Tore Wilhelmsen

Hundetrekking har ligget litt på is i koronatiden, men nå har vi startet opp igjen. Kanskje din hund ville syntes det hadde vært gøy å trekke?

Hundetrekking har vært en viktig aktivitet i avdelingen gjennom alle år. Allerede i 2000 startet en liten aktiv gjeng – de bygget et par trekkvogner. Samme året fikk avdelingen en avtale med Bærum kommune om hundetrekking for funksjonshemmede barn som bor på kommunens institusjoner. Denne aktiviteten holder vi nå fortsatt på med – hver annen uke året igjennom, i 20 år. Trekket gjennomføres uten direkte økonomisk kompensasjon, men til gjengjeld får vi benytte kommunenes garasje.

I 2001 ble avdelingen invitert av senterledelsen ved Bærums Verk til å stille med hunder og trekkvogner ved julegateåpningen første lørdag i advent, i timene før julegranen skal tennes. Dette har alltid vært meget populært – med lang kø av forventningsfulle barn som vil bli trukket av bernerbamsere. Og, det er på denne lørdagen at vi tradisjonelt har klart å samle flest bernere på en og samme tid. I tillegg har vi også de siste 5 – 7 årene stilt med trekkhunder når det arrangeres handelsdager på Bærums Verk i juni og september. Det er ikke uvanlig at det er mellom 10 og 15 bernere som stiller opp i løpet av de to timene vi er det, enkelte ganger har vi vært nærmere 20 bernere.

Tone og Tore er de som nå koordinerer alt rundt trekkaktiviteten. Og, de sørger virkelig for å holde orden på alt utstyret vi har – saccovogner, drag og seletøy. Saccovognene skal holdes vedlike, de skal smøres, justeres og dekk skiftes med ujevne mellomrom. Seletøy skal rengjøres og settes inn med fett regelmessig. Alt dette ordner Tone og Tore. Og i løpet av året har de også laget en super organisering av komter (seletøyet) og dragene i garasjen (se bildene).

Tone og Tore har orden i "sysakene".

Trekk - lyst til å lære?

Tone-instruktør gjør klar for avgang.

Har du lyst til å lære din berner å trekke?

Avdelingen tilbyr, når behovet melder seg (dvs. mange nok interessenter), opplæring i trekk. Er du interessert i dette, så fint om du kontakter meg. Da får vi oversikten og vi legger opp til å finne tidspunkt for opplæringen. Vi går da igjennom litt teori og så tar vi dette steg for steg. Vi starter med tilvenning med å sele opp hunden, koble på drag, gåing med drag uten belastning, kjøring med tom vogn, og til slutt kjøring med vogn med person i vognen. Det er viktig at dette gjøres steg for steg slik at hunden gradvis venner seg til situasjonen og det å ha noe hengende bak seg.

Vi skulle egentlig holde en slik trekkopplæring nå i november, sammen med Oslo-avdelingen. Denne måtte dessverre avlyses pga. sykdom, men vi planlegger å legge opp til å kjøre en ny treningssamling en gang på senvinter eller vårparten når den blå søylen på termometeret igjen stiger over null-punktet.

Vi har nå virkelig behov for å styrke trekkhundpoolen vår med flere trekkhunder. Dette er en kritisk aktivitet for klubben siden vi ønsker sterkt å kunne fortsette å tilby trekk for Bærum kommune og Bærums Verk i mange år fremover. Men, da er vi avhengig av en kontinuerlig tilgang på nye trekkhunder. Håper du er interessert – dette synes hundene er gøy!

Vi har vært fast innslag på Bærums Verk i 20 år men 8. des. kom beskjeden fra senterledelsen at det dessverre må avlyses i år også pga. smittesituasjonen. Vi kommer sterkere tilbake.

Søndagsturer i park og skog

Tekst og foto: Jon Jerre

I løpet av året har vi hatt to søndagsturer, begge nå i høst. På planen hadde vi også to turer på vårparten, men det satte koronaen en stopper for.

Frognerparken:

Den første søndagen i september samlet vi en liten flokk med fire-fem bernere i Frognerparken, med start på hundejordet like ved Monolitten. Ved ankomst var det allerede mange andre hunder der, men det var ikke tvil om at denne flokken med til sammen drøyt 200 kg hund ble lagt merke til. Opprinnelig hadde vi planlagt å ha med saccovognen, som i tidligere år. Men, av forskjellige grunner kunne ikke trekkhundene våre delta denne gangen.

På den annen side, når man går i flokk gjennom Frognerparken med flere bernere vekker dette oppsikt uansett. I år var det ikke på langt nær så mange mennesker som det vanligvis pleier å være på en søndag. Det tar nok litt tid før folk er tilbake etter koronaen – både blant turistene i parken og blant bernereierne i klubben.

Søndagsturer i park og skog

Wilma tester badevannet, perfekt temperatur, bade er topp (helt til fattern sier stopp, nå skal du opp).

"En berner i livet sku alle ha".

Lille Wilma syntes fontene var veldig spennende. Faktisk såpass spennende at da hun skulle sjekke kanten og vannet tråkket hun feil – og vipps, så falt hun uti vannet og svømte rundt.

Som vanlig var det innlagt pause og stopp i enden av parken, borte ved Kirkeveien, der

man får kjøpt is. Da ble det is for store og små, og for to og fribente!

Turen i Frognerparken er egentlig ikke en tur med mye mosjon og forbrenning av kalorier, men vel så mye et samlingssted for oss og hundene, der litt av hensikten er å vise frem hundene.

Søndagsturer i park og skog

Kjekstadmarka:

Derimot, turen i Kjekstadmarka søndag 31. oktober var av en litt annen karakter – kupert, opp og ned, få mennesker, mye natur, flott utsikt og noe høyere kaloriforbuk. Nina Eskedal hadde stått for turvalget og planleggingen i Underlandsåsen.

Som ut.no skriver så er naturen her preget av blankskurt granitt og åpen vegetasjon, dominert av furutrær. Vi hadde treffpunkt på Heggedal jernbanestasjon. Så gikk vi oppover den bratte kleiva i Gamle Heggedalsvei. Dette er en del av den opprinnelige veien mellom Dikemark og

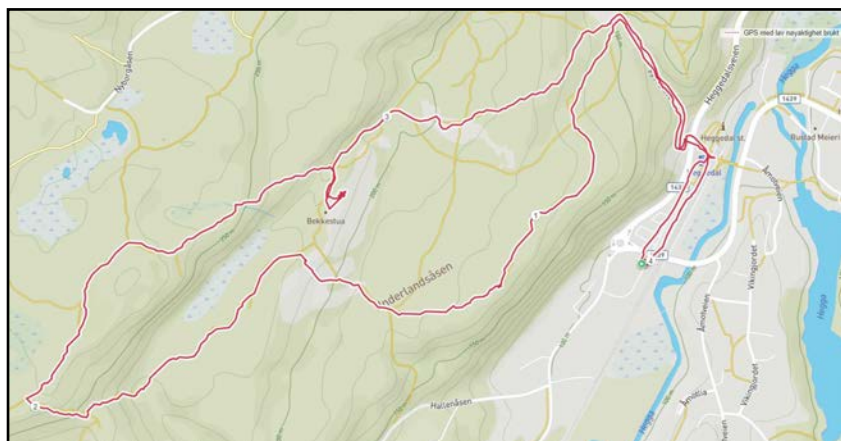
Heggedal, som først kom på slutten av 1800-tallet.

Her var restene av en gammel kran som ble brukt på et gammelt steinhoggeri. Steinblokker på opp til 10 tonn ble den gang fraktet herfra og ned til jernbanestasjonen. Videre innover og oppover kom vi til et platå med flott utsikt mot Heggedal, Rødåsen og Åmotåsen.

Så ble det litt mer krevende, da begynte deler av stigningen – på vått og såpeglatt blankskurt stein. Vi klarte å holde oss på bena oppover. Derimot, på nedturen, i et litt annet område, ble det enkelte knall og fall på ratata.....

Vakker utsikt på toppen i perfekt vær.

Ruta vi gikk, en riktig så bra runde....

....ikke så rart en blir sykt tørst da!

Søndagsturer i park og skog

Wilma og Julia på tur.

Herlig og variert skogsterreng.

Uten mat og drikke.....

Sitt pent alle sammen, samtidig, Jon skal ta bilde :-)

Etter hvert kom vi til hytta «Bekkestua» der vi slo oss ned på en rast med medbrakt spise og drikke.

Denne hytta har en dramatisk historie. Ut.no skriver følgende: I november 1944 var motstandsmannen Asbjørn Sunde (med dekknavn Osvald) med to kamerater på flukt etter å ha skutt tre tyske soldater. De kom til Heggedal og la seg til å hvile i Bekkestua. Men tyskerne var på sporet av dem og kom til hytta. Nordmennene klarte å skyte seg ut og komme unna. En tysker lå død i snøen. Som hevn ble Bekkestua og et par andre hytter svidd av. Etter krigen ble Bekkestua

bygd opp igjen, og Heggedal og omegn Historielag har gjort Bekkestua om til et lite museum for å dokumentere hendelsene.

Vel trygt nede igjen viste klokken at vi hadde gått 4 km og vært ute i nesten to og en halv time (dog innlagt en lang pause...!). Kaloriforbruket var nesten 900 kcal med en oppstigning på 190 meter. Klokken viste at treningsbelastningen scoret fire (på en skala fra 1 til 5), med angivelse «Svært krevende» tur.

Nina – tusen takk for en super tur!!

Kajsa

Tekst og foto: Charlotte Sjöberg-Fuglevik

Vi hadde allerede Saga – en fin Labrador retrievertispe på 4 år. Men vi ville gjerne ha et søsken til henne. I mange år hadde jeg hatt et godt øye til Bernerne. Der jeg jobbet tidligere gikk de i generasjoner som gårdshunder. Lune og fine var de alle sammen.

Men en Berner var aldeles ikke lett å finne. Vi lettet lenge. Så kom jeg på at jeg kunde se på blocket.se. Og der fant jeg henne! Dalskogens Kajsa fra Bollnäs i Dalarana var en liten valp som var til overs. Matmor skulle ikke avle på henne likevel. Hun var helt perfekt! Turen måtte planlegges med veterinær, pass og markmiddel.

Etter litt frem og tilbake satte jeg meg i bilen halv seks en morgen en fredag i februar. Gjennom Finnskogene, Värmland og inn i Dalarna. Klokken syv på kvelden var jeg hjemme på Lierskogen igjen med den skjønneste av alle Bernere. En god klump på 8 kilo og med perfekte trekk. Til og med ulveklørne hadde hun igjen.

Vi hadde hatt utrolig flaks – en uke senere stengte hele Norge ned og låste grensene.

Saga var over overlykkelig. Hun hadde fått besøk! Men når besøket var der fremdeles på dag 3 og bare skulle erte og bite henne i leggene, så lurte hun nok på om ikke besøket skulle dra snart..

I dag to år senere er de perlevenner. De sover, spiser og lever sammen. Kajsa ypper fortsatt og biter Saga i leggen. Og leken kan være nokså intens og vill til tider. Sagamor er den dominante, og titt som tett setter hun lillesøster på plass med et ordentlig strupetak.

Mens Saga har blitt en moden dame som trives i gostolen ved peisen så elsker Kajsa å være ute å følge med på livet.

Vi bor på en liten gård på Lierskogen og det er sjelden som de sitter fast i bånd. Oftest rusler de rundt her på tunet med hestehagen som nærmeste nabo. Titt som tett kommer rådyrene innom og de innbilske hundene tror de har jaktsjanse. Aldri. Etter kun noen meter har de gitt opp.

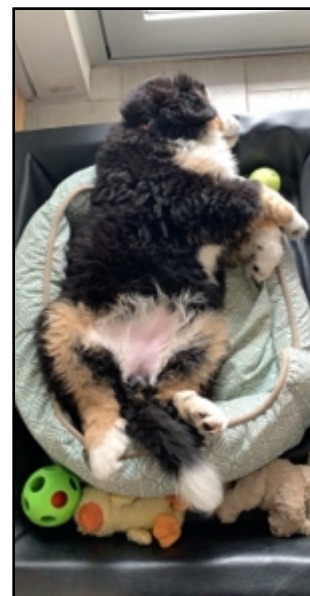
Om et par uker fyller Kajsa to år. Med sorg tenker vi på at hun kanskje ikke blir så gammel, og vi

prøver å kose oss hvert minutt med henne. Men hun er en tung liten kalv på 45 kilo, og sta som den verste 3-åring, så noen ganger blir hun vel mye. I mellomtiden er vi bevisste på at hun nok ikke skulle få så frie tøylar. Hun er skjemt bort så det holder. Kveldens happening er når far skal legge seg. Da er hun klar, og slipper alt annet. Kanskje kan hun få være med.... De gangene legger hun seg midt i sengen opp ned. Noen ganger ligger hun der på trass enda man ser at hun er altfor varm. Andre ganger kryper hun til korset og legger seg på det svale gulvet. En del andre ganger nekter hun å forlate rommet når matmor til slutt kommer og legger seg. Hun gjør seg så tung som hun bare kan og nekter å flytte seg.

Det er de ganger som hun ikke får være med – de gangene vi er trøtte på hundehårene i sengen. Da ligger hun utenfor stengt dør og gråter til hun til slutt sovner der. Så da går hun til lillebror i huset og tar til takke med hans seng. Han kryper opp i ene sengekroken slik at Kajsa kan bre seg ut så lang hun er over resterende del av sengen. En bikkje med utrolig med personlighet og selskap – det er vår Kajsa det <3

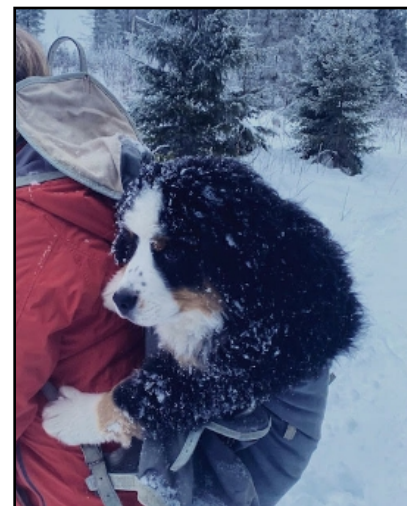
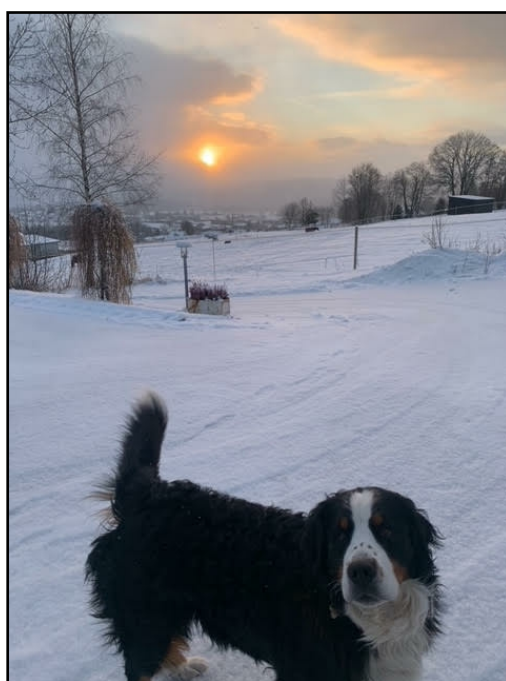
God til å chillе både i bilen og hjemme.

Kajsa

Beste venner, Kajsa og Saga.

Godt å være i sekken når man er liten og snøen litt dyp.

Mine bilder og dine bilder

Tekst: Jon Jerre, Foto: Truls

Lurer du på hvilke bilder du kan legge ut på sosiale medier?

Kan andre bruke mine bilder bare sånn uten videre...?

Mange av oss løper rundt og tar bilder i øst og vest, av hunder, barn, foreldre, venner eller tilfeldig personer, og kanskje legger det ut på Facebook, Instagram eller hvor det nå enn måtte være. Men, tenker du noen gang på hva som er rett eller galt – hva du har lov til å ta bilde av, eller om det er begrensninger på hva du faktisk kan gjøre når du skal publisere? Eller om dine bilder plutselig kan dukke opp et helt annet sted uten at du vet det?

Vel, uten å vite det antar jeg at de fleste ikke er særlig bevisste på dette. Derfor har jeg forsøkt å dykke litt ned i dette. Faktisk så sier lovverket noe om dette. I tillegg er det selvfølgelig noe som heter etikk og sunn fornuft.

Portrettbilder og situasjonsbilder – forskjellige regler

Datatilsynet har en side som forklarer dette relativt bra. Kort fortalt deler datatilsynet bilder inn i to kategorier – *portrettbilder* og *situasjonsbilder*. I denne sammenheng karakteriseres *portrettbilder* ved at dette er bilder av en eller flere bestemte personer der disse personene utgjør hovedmotivet i bildet. Den andre kategorien, *situasjonsbilder*, defineres som bilder der aktiviteten eller hendelsen på bildet er det egentlige motivet, og akkurat hvem som er med på bildet er dermed mindre viktig enn hovedinnholdet, dvs. situasjonen.

Tar du såkalte *portrettbilder*, som også omfatter familiebilder og festbilder fra omgangskretsen, skal du be om samtykke fra den eller de som er avbildet før bildet publiseres, dersom personene på bildet kan identifiseres. Det som kanskje er ukjent er at

ifølge Åndsverksloven gjelder dette i den avbildedes levetid og hele 15 år etter at personen er død. Husk også at dersom det gjelder bilder av barn eller andre personer som ikke kan avgi samtykke selv, så skal personens foresatte gi samtykke på disse personenes vegne. Publisering i denne sammenheng er f.eks. på hjemmeside, på en blogg, Instagram og Facebook – dette gjelder både åpne og lukkede Facebookgrupper.

For de såkalte *situasjonsbildene* er reglene litt annerledes. Situasjonsbilder kan publiseres uten at personene på bildet gir samtykke. Dette betyr også at dersom det er et bilde av deg tatt i en sammenheng der du er en av flere er det ikke slik at du kan nekte publisering. F.eks. kan dette gjelde et større arrangement der mange mennesker er samlet. Nå kan det gjerne være vanskelig å avgjøre hva som er portrettbilde og hva som er situasjonsbilde, eller om situasjonen kan være krenkende for noen. Derfor kan det være lurt å gjøre det til vane å alltid be om samtykke dersom slike bilder, der en person kan gjenkjennes, legges ut.

Hvis man benytter et redigeringsprogram for bildene kan man jo vurdere å beskjære slik at ansiktene ikke vises, eller gjøre ansiktene uskarpe slik at ansiktene ikke er gjenkjennbare.

Avdelingens egen proff-fotograf, og artikkelforfatter, Jon Jerre holder fotokurs høsten 2019.

Mine bilder og dine bilder

Kan hvem som helst bruke bildene mine?

Svaret er egentlig enkelt – Nei!

Du tar bilder og legger disse ut på sosiale medier slik at alle, eller bare noen, kan se bildene. Men, hvem eier egentlig bildene, og i hvilken grad kan andre laste ned og «låne» dine bilder som ligger åpent på nettet?

Du som har tatt bildet har opphavsretten til bildet. Ingen andre har lov til å bruke bildet uten ditt samtykke. Man har derfor heller ikke lov til å bruke et bilde i den tro at dersom man skriver at dette bildet er lånt fra eller av – det skal innhentes samtykke fra den som opphavsretten. Dette er styrt gjennom Åndsverksloven.

Hva med bilder på Facebook?

Når du oppretter en Facebook-konto må du godta Facebooks brukerbetingelser. Betingelsene består av en lang tekst som sannsynligvis ingen av oss leser – vi bare klikker «Aksepter»!

På Facebooks side om Legal Terms er det i «kap. 3 – Dine forpliktelser overfor Facebook og felleskapet vårt» et underkapittel som heter «3. Tillatelsene du gir oss». Dette underkapittelet har bl.a. følgende formulering: «*Dette betyr for eksempel at hvis du deler et bilde på Facebook, gir du oss tillatelse til å lagre, kopiere og dele det med andre (igjen i samsvar med innstillingene dine), for eksempel tjenesteleverandører som støtter tjenesten vår, eller andre Facebook-produkter du bruker.*»

Litt lenger nede i teksten står det videre: «*Du gir oss tillatelse til å bruke navnet og profilbildet ditt og informasjon om handlinger du har utført på Facebook, ved siden av eller i forbindelse med annonser, tilbud og annet sponset innhold som vi viser på tvers av produktene våre, uten noen kompensasjon til deg.*»

Kortversjonen av dette er, slik jeg tolker det, er at dine bilder kan brukes mer eller mindre fritt av Facebook i og med at du har akseptert brukerbetingelsene

Hvilke bilder kan du bruke?

Av og til kan du trenge bilder f.eks. i en presentasjon i et foredrag du skal holde eller et nettsted du skal lage. Reglen er at du ikke bare kan velge og vrake blant bilder som ligger på internett. Også i denne sammenhengen gjelder kravet om samtykke fra den som har opphavsretten.

Dersom du får fotografens samtykke er det greit å benytte det, ikke ellers. Selv ikke om du skriver i bildeteksten at du har lånt bildet fra sånn eller slik. Og, når du benytter andre personers bilde (etter å ha fått samtykke) er det god skikk å kreditere fotografen ved å skrive f.eks. foto ved xxx.

Det finnes imidlertid en del nettsteder med bilder det er lov å laste ned og bruke vederlagsfritt. Eksempler på slike nettsteder er: www.pixabay.com, www.unsplash.com, www.pexels.com, www.albumarium.com, og www.lifeofpix.com.

Klapphund

Tekst: Truls, Foto: Jon Jerre

Avdelingen har i flere år hatt et samarbeid med Bærum kommune der vi besøker sykehjem i kommunen med hundene våre. Hundene har på forhånd vært igjennom en godkjenningssprosess med kurs, veterinærttest og en type egnethetsvurdering. De som blir godkjent blir med i Klappe/besøkshundpoolen" og settes opp på en liste med 2-3 besøk per halvår. Vi går alltid 2 sammen slik at det alltid skal være med en som er kjent når vi har nye besøkshunder. Nå har vi vært "ute av drift" under pandemitiden men håper det kan være muligheter til oppstart i slutten av februar. Alt avhenger av status på pandemien så en eventuell oppstart vurderes fortløpende.

Dette er en veldig givende aktivitet både for de som får besøk og for hund og eier. Det gir i tillegg noen kroner inn til klubbkassa.

Tidligere i høst sendte vi ut en forespørsel til avdelingen der vi spurte om noen flere kan tenke seg å være med. Vi fikk noen tilbakemeldinger men vi trenger flere. Det minker på av naturlige årsaker og vi burde være en fast stamme på 8-10 hunder ideelt sett. Så har du lyst til å være med kontakt Jon eller Truls. Hunden din må være 2 år når det skal starte besøkshundkarrieren. Når vi har mange nok nye vil vi arrangere kurs.

Her kommer noen bilder fra tidligere besøk på Østerås. (Bildene ble gjengitt med samtykke).

Topsy til venstre og Maja.

Topsy.

Frida chiller og blir beundret.

Topsy og Frida får kos og oppmerksomhet. Topsy er en av besøkshundene som dessverre har falt fra.

Topsy snakker med en hyggelig kar.

Bernern til artisten *Girl in Red* på Lindmo

Tekst: Jon Jerre. Bilder: skjermdump fra NRKs Lindmo

Bra Berner-
reklame i
beste
sendetid!

"Å, er vi på
tv?? Bryr
meg ikke,
kos med
meg
istedet".

Vi kjenner jo
igjen denne
stilen :-)

Den norske artisten «*Girl in Red*» har gjort seg godt bemerket både i Norge og utlandet. Hun har bl.a. vunnet Spellemannsprisen 2020 for «Årets internasjonale suksess» og P3 Gull 2020 for «Årets artist». Hun har også vært på New York Times' liste over den beste musikken utgitt i 2018. Hennes egentlige navn er Marie Ulven, fra Horten. Du har kanskje hørt henne, f.eks. låten *Serotonin* som ble nominert til årets låt på P3 Gull nå i år. I mars og april neste år skal hun på USA-tur, med 28 konserter hvorav de fleste er utsolgt. I følge VG har hennes mest populære låt passert 300 millioner avspillinger på Spotify.

Og nå, en fredagskveld i november var hun, og bernern hennes Luna, med på *Lindmo*. Luna er ca. fem år gammel. Marie Ulven fortalte på *Lindmo* at hun la ut en slags kontakt- eller datingannonse på finn.no der hun skrev «*Kvinne søker berner sennen*». Hun fikk napp og snart flyttet Luna, som da var 3,5 år inn i leiligheten hennes. Dette er nå halvannet år siden.

På *Lindmo* fortalte Marie Ulven hvor mye Luna betyr for henne, og hvordan Luna hjalp henne med å redusere angst, eksem og søvnproblemer. Også fotografen så ut til å ha lagt sin elsk på Luna, det var flere «tett på» opptak av henne. Ønsker du å se et lite klipp på rundt ett minutt fra *Lindmo*, kan du benytte denne linken

<https://www.facebook.com/watch/?v=279676144080414>

Årsmøtet i NBSK avd. Asker & Bærum

Tekst og foto: Jon Jerre

Årsmøtet i avdelingen har normalt vært holdt en gang i november eller desember, og regnskapsåret har vært fra 1.11 til 31.10. På siste årsmøte i avdelingen (holdt 25.11.2020) ble det besluttet å endre regnskapsåret til å følge kalenderåret. Det betyr også at avdelingens årsmøte dermed holdes etter årsskiftet. I følge avdelingsinstruksen utgitt av NBSK sentralt, skal avdelingenes årsmøter holdes innen 10 februar. Det er foreløpig ikke satt en endelig dato for årsmøtet i avdeling Asker & Bærum.

Informasjon om tid og sted vil bli lagt ut på avdelingens hjemmeside straks denne er bestemt, og det sendes ut e-post til alle. Det samme gjelder sakspapirene til årsmøtet. Agendaen for årsmøtet vil i utgangspunktet være:

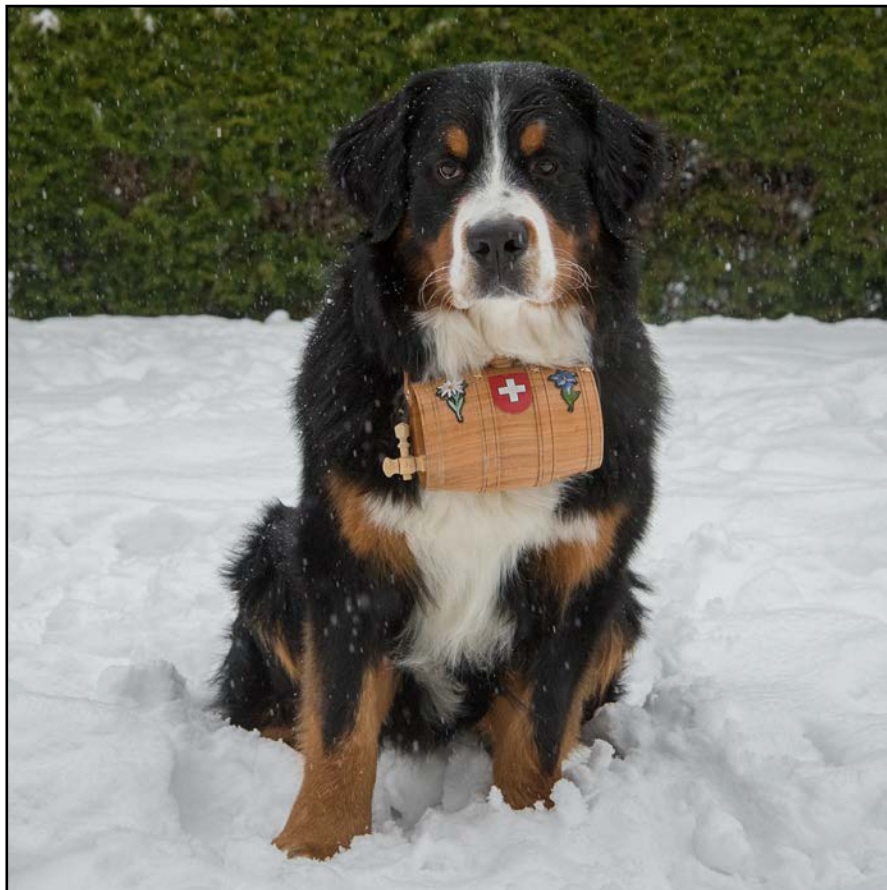
1. Årsberetningen
2. Regnskap for 2021
3. Budsjett for 2022

4. Valg av styre, revisor og valgkomite
5. Aktiviteter for 2022

Hvis det er andre saker som medlemmene ønsker skal tas opp på årsmøtet ber vi om at forslagene sendes til styret innen 1.1.2022.

Styret består av fem personer pluss ett varamedlem. Medlemmene velges for en periode på to år av gangen, slik at bare ca. halvparten av styret er på valg hvert år. Det er alltid behov for frivillige som kan tenke seg verv i styret, på et eller annet tidspunkt. Det å være styremedlem gir deg en mulighet til å påvirke og beslutte hva avdelingen skal arbeide med.

Valgkomiteen skal snart gå igjennom listen og vil eventuelt måtte finne nye kandidater i enkelte av styrevervene – avhengig av om noen i eksisterende styre har ønske om å fratrukket vervet. Skulle du være interessert i å bidra, ikke nøl med å ta kontakt med valgkomiteens medlemmer som er Trine Soot og Ellen Jerre.

Rufus er klar for årsmøte og serverer toddy :-)

Nye tider for Fjale

Tekst og foto: Tone og Tore Wilhelmsen

Dette siste året har vi merket at Fjale begynner å bli en eldre kar. Særlig har artrose i det ene kneet blitt merkbart plagsomt. Så i oktober bestilte vi time hos kiropraktor på AniCura i Sandvika. Nå har Fjale fått et skikkelig treningsprogram med mange korte turer, daglige øvelser i 8-tall, high five og piruetter, og ukentlig trening i vanttredemølle. Så selv om han har gått over i pensjonistenes rekker, er det ikke noe latmannsliv for gamlefar.

Nå krysser vi fingre og labber for at dette kan hjelpe, så Fjale kan still be going strong en stund til.

Du verden for et treningsopplegg, trygt og godt at mamma er veldig nær.

Kiropraktoren sjekker gangen.

Godt å blitt skylt etter spaserturen i klorvannet.

Endelig tørr, og litt sliten.

Tålmodighetsprøven

Tekst og foto: Trine Soot

Det var en fin september ettermiddag på Tanum, hundene lå ute i skyggen og koste seg mens mor satt inne i aircondition og pleiet en hetetokt da rabalderet var i gang ute. Først startet Maja og Frida hektet seg på med en gang. Ja vel tenkte jeg – nå er det vel noen turgåere i skogen som har kommet litt for nærme gjerdet og som skal skremmes. Ikke en uvanlig aktivitet det, men denne gang stoppet det litt fort opp så jeg måtte gå ut for å se. Og der, ved første øyekast, så jeg at det var avvik i måten Frida lå på bakken. Hun peip ikke, bare så opp på meg. Og det var ikke vanskelig å se hva som hadde skjedd. Når hun reiste seg opp hang bare beinet og hun ville ikke trå ned på det. Hjelpe meg tenkte jeg – ikke la det være korsbånd selv om jeg egentlig visste at det var det. Dette hadde vi opplevd for 7 år siden da Hedda røyk sitt korsbånd og jeg orket nesten ikke tanken på å gå igjennom dette på nytt. Det gikk nemlig ikke så bra, og Hedda måtte avlives en uke etter operasjonen da andre korsbånd også røyk. Det var så stor skade at det var umulig å rehabilitere to bakbein samtidig. Og nå sto jeg der igjen, alene for anledningen. Truls lå under kniven på Bærum med brokkoperasjon og skulle hentes på kvelden. Jeg håpet i det lengste at han kunne få være over natten og sa ingen ting på telefon. Det var ikke det første han trengte høre etter å ha våknet opp men 21.30 ringte han og sa at han var klar til henting. Og da ble det sånn i siste setning på telefonen: og du - by the way - Frida har røket korsbåndet.....

Jeg turte ikke dra fra Frida så jeg fikk henne inn i bilen og dro for å hente pasienten. Og det var godt å få han hjem for selv om han var litt groggy, var vi nå to rundt Frida og sammen. Heldigvis hadde vi smertestillende liggende fra tidligere til Frida som hun fikk og så ble begge pasientene lagt, halvdopa begge to. Siden vi har soverom i 2 etg. var det bare å flytte ned i 1 etg. på gjesterommet og innrede oss der med Frida ved siden av sengen så vi kunne følge med.

Dagen etter var det å ringe til veterinær og ta turen for røntgenbilder. Og diagnosen var avrevet korsbånd. Det ble tatt bilder av det andre beinet også og av korsryggen for å se hvordan det så ut. Heldigvis så det bra ut og prognosen for

operasjon var god. Men på Drammen dyreklinikk hadde de ikke tatt i bruk artroskopi enda og i og med at de trodde det kanskje kunne være noe med menisken også, ville de skåne Frida mest mulig og slippe å åpne på to steder. De henviste til Anicura dyresykehus i Oslo, men de hadde ikke anledning til å operere og prøvde å få oss inn andre steder. Da var det godt å ha en veterinær fra Drammen som fulgte opp saken selv. For som hun sa: Frida skal ikke til hvem som helst, da kan jeg like godt gjøre det selv her. Jeg henviser til de jeg vet er bedre enn meg selv. Det ble en telefon og vipps så havnet vi på Fredrikstad dyrehospital og til en veterinær med europeisk diplom i kirurgi.

Forsiktig lufting i hagen i kort bånd, ikke så veldig godt å bevege seg første uka.

Rødt og hovent etter operasjonen. Men fint sydd og ingen infeksjoner eller noe i etterkant. Stingene ble fjernet etter 12 dager.

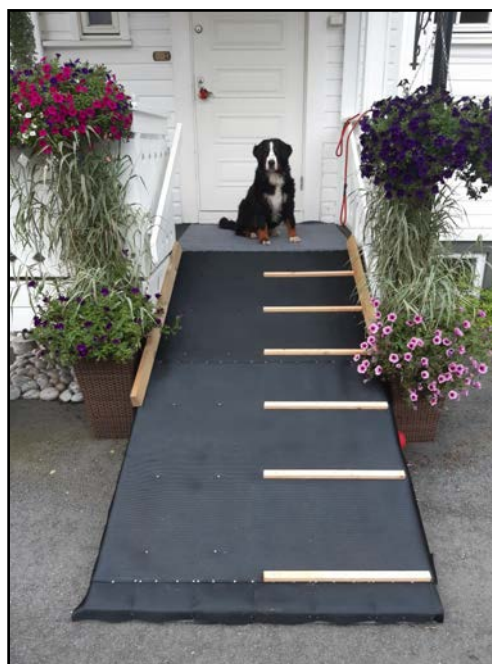
Tålmodighetsprøven

Dette er visst ikke en prekær operasjon som må tas med en gang så det tok litt tid fra skaden oppsto til operasjonene ble gjort. Hun ble kun luftet i bånd i hagen, fikk smertestillende og det virket ikke som hun hadde noe vondt. Og i og med at Truls også skulle ta det med ro etter operasjonen, tilbrakte de to tiden sammen og lå på ladning til det var Fridas tur. I påvente av operasjon pågikk allerede forberedelsene til Fridas hjemkomst. Siden Truls ikke skulle løfte noe måtte vi få hjelp til å handle inn materialer og snekre rampe i inngangspartiet. Rampa ble først belagt med utegressmatte men det virket for glatt så grove gummimatter ble kjøpt inn og spikra fast. Så fikk rampa noen stegtrinn så vi hadde noe å trå på. Alt for å få en sklisikker rampe. Inne i huset ble alle gulv dekket med sklisikkert underlag som vi kjøpte i metervare på Teppabo. Og oppå der diverse tepper og filleryer. Heldigvis fant jeg tepper til 70 % avslag så vi kom i mål med alle gulv. Ikke akkurat så praktisk med teppe på kjøkkengulvet, men det måtte til.

Mandag 20. september klokken 0530 bar det av sted til Fredrikstad for Frida og Truls, og de ble tatt godt imot av kirurgen som informerte hva som skulle skje. Og med den tryggheten kunne Truls vende nesa hjemover og håpe på det beste. Etter noen timer ringte han for å informere hva som var gjort og at Frida nå hadde våknet etter operasjonen. Alt hadde gått bra og det var heldigvis ingen skade på menisken. Nå skulle hun bare få ro og tilsyn det første døgnet på dyrehospitalet. På kvelden tikket det inn melding: «sender en liten natta melding fra Frida. Hun er godt smertelindret og har det fint. Vi skal passe godt på henne i natt». Og jammen kom det en melding til på morgenen: «God morgen fra Fredrikstad. Søte Frida har sovet sammenkrøllet som en liten søt ball i natt og har vært godt smertelindret. Hun er klar til å hentes som avtalt i kveld». Det er en veldig lur ting det å sende ut slike korte oppdateringer til oss litt småbekymra foreldre.

Trygt og godt i senga på nytt soverom med mamma rett ved.

Maja har sjekket byggekvaliteten og gitt "pote opp" til bruk for Frida.

Men det er jo nå det hele startet. Å få hjem en nyoperert, halvdopa hund var ganske skremmende og med Hedda i tankene var vi ikke så høye i hattene. Nå måtte alt gå bra. Gjensynsgleden var stor når hun kom hjem og Maja fikk tatt kvalitetssjekken på hvor denne dama hadde vært. Det luktet sikkert ikke bra så derfor overså hun Frida litt og skjønnte at det var best å være litt i bakgrunnen. Vi fikk Frida inn og hun var ganske sliten og bra smertelindret. Senga hennes sto klar så familien gikk tidlig til sengs og hun lå mellom oss så vi hadde full kontroll på henne fra begge kanter. Og natten ble rolig og hun sov sin søteste søvn.

Tålmodighetsprøven

Forsiktig massasje på hamstring, lår og poter. Godt for stiv muskelatur og ganske så kos også.

Klart for å ta sting. Hevelsen borte og det så rett så fint ut.

Den første uka var ganske slitsom. Hun måtte ha skjerm så hun ikke kom til såret og smertepasteret som satt på. Det hadde vært katastrofe hvis hun hadde fått i seg det men det ble fjernet femte dagen. De første 4 dagene stoppet avføring opp og vi ble bekymret. Ringte Fredrikstad for å høre om vi kunne gi henne Laktulose som mennesker bruker og fikk «go» for det. Og etter noen dager kom magen i gang igjen. Med så kraftig smertestillende innabords påvirker jo det systemet, akkurat som med oss mennesker....

Hun skulle luftes 5 ganger om dagen a 5 min, men Frida ville ikke gå. Hun satt seg ned etter noen skritt og måtte lokkes videre. Og vi syntes gangen hennes var veldig rar. Så fort hun hadde gått noen meter trakk hun beinet oppunder seg. Men med dagens teknologi kunne vi bare ta video med telefonen av henne og sende ned til Fredrikstad hvor veterinæren kunne se og kom med tilbakemelding at vi skulle øke på med smertestillende. I tillegg fikk vi hjelp fra vår faste hjemmemassør Berit som sa vi skulle la henne stå litt stille innimellom for så å stryke oppover på beinet, og når hun lå, trykke/massere på potene og imellom for å hjelpe på blodsirkulasjonen. Etter hver tur var det fram med isposen og legge på yttersiden av beinet i ca. 10 minutter. Så var det hvile til neste luftetur.

I tillegg til å ha et teppebelagt hus hadde vi også forskjellige binger som hun var i. Kjøkkenet hadde sin bing, stua hadde en og soverommet en. Da kunne vi være litt tryggere på at hun ikke fikk så fart på seg, men nok til at hun fikk plass til å snu seg rundt. Og når vi satt i stua var plassen hennes i bingen ved sofaen slik at hun og Maja var adskilt, men allikevel sammen. Og hver forflytning skjedde i bånd slik at gangen hennes ble kontrollert og rolig. Det er gull verdt å venne hundene til å være inne i kompostbinger fra de er små og utrolig nyttig nå når sånne ting som dette skjer. Det er så mye lettere å ha kontroll.

Adskilt men allikevel sammen. Bingene var med overalt og da kunne Frida også kose seg litt ute i septembersola.

Tålmodighetsprøven

Etter et par uker så vi stor forbedring og da stingene ble tatt startet vi hos Cooldog og Katja for opptrening. De første gangene var det bare massasje og laser, men så startet Frida opptreningen på tredemølle i vann. Vi var litt spent hvordan det skulle gå da Frida hater å bli våt på labbene, men med en matglad berner er det ikke vanskelig å bestikke og hun gikk rett inn. Etter endt trening lagde Katja i stand hovedbelønningen som besto av høyprotein våtfôr utblandet i vann som hun fikk i det hun gikk ut av tredemøllekaret. Og vipps var vannskrekken borte og treningen gikk som en lek de neste gangene. Med det i minne på første runde, var Frida helfrelst på å komme til snille Katja med de gode gotteriene og til hovedmåltidet til slutt.

Første gang var det kun 2 x 3 minutter og nå, den niende gangen er vi oppi 1 x 9 minutter og 1 x 12 minutter med motstrøm til slutt. Så det er helt klart at dette er en fin opptreningsøvelse. Vi hadde først satt henne på et lavkalori skånefôr for å holde vekt/reducere noen kilo siden hun ble så inaktiv en stund, men når opptreningen startet fikk vi beskjed fra Katja at det var viktig å gi henne et fôr med høyt proteininnhold for å bygge opp muskulaturen igjen.

Etter 6 uker var det tur til Fredrikstad igjen for kontroll og nye røntgenbilder. Vi var veldig spente men allikevel ganske så sikre på at det ville vise gode resultater. Og ganske riktig. Veterinæren var kjempefornøyd og alt så veldig bra ut. Som han sa: «jeg er god på å operere knokler og ledd, men det hjelper lite hvis ikke dere gjør den største delen av jobben – nemlig selve opptreningen og følge den nøye». Det var utrolig deilig å høre og vite at jobben vi hadde lagt ned ga resultater. Så da var første økt med prøvelser ferdig og vi kunne dra hjem og fortsette arbeidet.

Operert med TLPO-metoden. Operasjonen er omfattende, og innebærer bl.a. at toppen av leggbeinet sages over og flyttes et bestemt antall millimeter, før det skrues sammen igjen med stålplate og stålskrues.

Trygt plassert hos den erfarne og kjempeflinke rehabiliterapeuten Katja hos Cooldog i Asker. Først litt massasje...

...så laserbehandling...

...deretter gåtur på tredemøllen...

...som går lett med nok gotteri :-)

Bra med metall og skrues i benet nå, men det har jo gått kjempefint!

Tålmodighetsprøven

Følger med ute i bingen.

Godt å hvile litt på teppe uten skjem med pledd som litt beskyttelse under oppsyn av mamma og pappa.

I skrivende stund har det gått 11 uker siden operasjonen og Frida er i stigende form. Det er nesten mer krevende nå fordi hun har så mye energi innabords som ikke får fritt spillerom, og hun har såååå lyst å løpe i snøen og tulle med Maja. Men vi har noen måneder til før den slags aktivitet kan gjenopptas. Og når det skal sies, så er vi veldig glad for at korsbåndet røyk i september og ikke nå med snø og kulde. Nå er Frida mer stabil i beinet og forberedt på glatte veier som skal håndteres.

Alt i alt så har dette gått fint selv om det har vært en krevende tid. Vi gikk «all in» og fikk god drahjelp av corona-hjemmekontor og oppspart ferie som ble tatt ut. Truls og jeg lagde turnus så Frida hele tiden hadde en av oss til stede. Men en ting satt vi igjen med etter å ha fått hjem en nyoperert hund, det var behovet mer informasjon om hva vi hadde i vente de kommende månedene. Hva var normalt den første uken, hva skulle vi se etter og hvordan skulle opptreningen være? Vi har fått hjem mange nyopererte hunder gjennom snart 40 år med berner, men ikke med så lang rehabiliteringsperiode. Når vi legger så mye tid og energi i dette, for ikke å snakke om kostnader, hadde det vært så fint å få med litt mer info fra veterinæren hjem til oss litt bekymra hundeforeldre.

Jeg satt meg derfor ned og skrev ned punkter som vi hadde erfart og sendte til dyrehospitalet. Jeg tenkte at jeg hadde blitt så glad for å få med råd og vink og kunne det hjelpe andre så hadde det jo vært fint. Og de takket så mye for at jeg hadde tatt meg tid til å komme med innspill, de skulle redigerer sine skriv og gi det videre.

Vi har god tro på at Frida nå snart får friheten tilbake og som vår gode fysio Katja sier er Frida en mønsterelev hvor alt har gått etter boka. Så da har vi jo gjort mye riktig. Men selv om vi har gjort jobben vår som eiere har jammen Frida vært en tålmodig sjel. Hun har funnet seg i alt og det eneste hun har bedt om er å få være sammen med oss. Da er alt greit. Men også i forhold til dyrleger/pleiere viser Frida en godhet som får alle til å like henne. Og det varmer et mammahjerte når dyrepleieren vi snakket med om kvelden Frida var operert, sa at «Nei Frida får ligge sammen med oss i vakta – hun ligger så godt sammenkrøllet og småbrummer litt og er veldig søt og tillitsfull».

Tålmodighetsprøven

Må også få med noen ord om Maja og hvordan hun har håndterte å få hjem en rehabiliteringspasient. De tre første ukene skjønte stakkars Maja ingen ting og nektet å ligge sammen med oss om natta. Det var mot normalen å skulle ligge på gjesterommet i 1 etg. så når kvelden kom og siste luft var unnagjort, gikk hun opp i 2 etg. og la seg i senga sin. Ned ville hun ikke og den damen er ganske så bestemt. Men med dørene åpne kunne hun komme hvis hun ombestemte seg. Og det skjedde plutselig en natt etter 3 uker. Da kom hun inn på soverommet og la seg i senga vi hadde redd opp til henne, og siden har hun blitt. Ellers har hun hele tiden vært sammen med oss og vært veldig forsiktig med Frida. Hun har fulgt med på alle gåturene i hagen og når vi begynte å gå litt utenfor porten med Frida og inn i skogen, satt hun standhaftig og ventet til vi kom tilbake. Og jeg er glad vi ikke har en valp/unghund i hus i denne perioden, men en klok, eldre dame på

snart 10 år som har tatt omsorgsrollen på strak labb.

Nå krysser vi fingrene for at vi ikke må igjennom en runde til med neste bein. Men kommer det er vi så mye bedre forberedt nå og har tråkket opp løypa en gang før.

Maja i sin "nye" seng sin under vinduet i 1. etg.

Kort oppsummering av våre erfaringer med Frida så langt:

Forberedelse til å få hjem en nyoperert hund:

Ta kontakt med et opptreningssted med en gang for å bestille rehabiliteringstimer to uker etter operasjonen så trening kan starte så fort som mulig.

- Lage rampe inn til huset, hvis det er mulighet for det, hvis det er trapper.
- Dekk til gulv der hunden skal oppholde seg med tepper så faren for å skli blir borte. Kjøp antiskliunderlag i metervare og legg under tepper/filleryer.
- Lag små binger av kompostbinger (Biltema, Jula) og ha flere rundt om i huset slik at hunden kan få være nær resten av familien i forskjellige settinger (må se til at hunden er komfortabel med å ligge der inne og være trygg). Følges i kort bånd hele tiden og imellom bytte av kompostbinger.
- Ved trapper inne i huset - sett på barnegrind så ikke hunden kommer til.

Etter hjemkomst

- Være sammen med hunden hele tiden og observer. Med kroppen full av smertestillende kan det være tøft for hunden. La hunden få ligge på soverommet om natta. Ha egen kompostbinge der også så ikke hunden kan bevege seg fritt, men har nok plass til å snu seg og bytte liggestilling.

Tålmodighetsprøven

Erfaringer den første uken:

- Hunden var godt medisinert og sov godt mellom luftturene.
- Brukte skjerm hele tiden inne så hun ikke kom til såret/smertepasteret.
- Gikk 6 ganger a ca 5 minutter i kort bånd. Så inn for å ise ned på utsiden av kneet i ca 5 – 10 minutter. Stoppet ising etter 6 ukerskontroll.
- Selv om hunden belastet benet var det en del halting og løfting på benet i starten.
- Ville ikke gå så mye og satt seg fort ned. Ringte klinikken og økte litt på smertestillende de to første ukene. Det hjalp.
- Var stiv i muskulatur. Satt mye og masserte foten/tær og strøk oppover på utsiden av benet. Lot også hunden bare stå litt mellom turer/hvile. Mye godbiter.
- Mye smertestillende påvirket også at avføring stoppet opp (tok fire dager før hun bæsjet, tissing var greit men ikke så ofte). Ringte igjen klinikken og fikk vite at det var helt normalt ved operasjon og bruk av sterke smertestillende som kunne påvirke tarmfunksjonen.
- Godt råd er å bruke Laktulose som fås kjøpt på apoteket og gis etter anvisning.
- Startet med et skåne/lavkalori fôr siden hunden skulle være så mye i ro og viktig å ikke legge på seg under rehabiliteringen.

Rehab videre:

- Etter to uker (første kontroll og fjerning av sting) startet første møte med rehabiliteringsterapeut med massasje og undersøkelse. Uken etter var det oppstart/tilvenning i vannredemølle samt laserbehandling. De første ukene to ganger pr uke, så over til en gang i uken fram til jul
- Gradvis nedtrapping av smertestillende. Ingen halting ved normal rolig gange.
- Økte litt på turene etter hvert fra 5 min. til 8 min. 6 ganger daglig. Fortsatte å ise for hver gang. Holdt hunden fremdeles i bingene inne og fraktet i kort bånd mellom hvert oppholdssted. Dette regime ble fulgt helt fram til 6 ukers kontroll hos veterinær.
- Etter 6 ukers kontroll hos veterinær og alt så bra ut så langt, ble turer gradvis forlenget.
- Fremdeles i binger innendørs, men med litt større bevegelsesfrihet.
- Tilbake til normalt fôr med mer proteiner så hunden får riktig kost til å bygge opp muskler igjen.
- 8 uker etter operasjon er vi kommet opp i litt over en times tur fordelt på 5 turer. Hviler og er i ro inne for restitusjon.
- 9 uker etter, 4 turer a 20 minutter
- 11 uker etter, 3 turer a 30 min

Så er det bare å håpe at disse månedene med tilsyn/trening har gitt en god start og så får vi gradvis øke treningsmengden til hunden kan få løpe fritt igjen.

Sommeravslutning

Tekst: Truls, Foto: Jon Jerre

Et rart og litt amputert vårsemester ble rundet av ute i bakhagen på Henie-Onstad Seniorsenter en dag i juni. Været var fint og det var ganske varmt. Som vanlig hadde vi med oss litt mat og drikke og det ble en fin og hyggelig avslutning før vi gikk hver til vårt og sommerferie. Her er noen bilder av samlingen.

Frida.

Wilma.

Hero.

Men først en liten tur.

Terminliste

Våren 2022

Listen over aktiviteter for våren 2022 er ikke klar nå når bladet går i trykken. Når aktivitetene er bestemt legger vi disse ut på aktivitetskalenderen på avdelingens hjemmeside. I tillegg annonsere vi hver uke på Facebook og bruker Spond aktivt for informasjonsdeling og påmelding.

I løpet av våren kommer vi etter all sannsynlighet til å ha følgende aktiviteter:

- Onsdagstreff med felles tur og sosialisering av hundene
- Agility
- Rallylydighet
- Trekk for trekkhundene
- Klappehunder på eldresenter for de som er godkjente klappehunder
- Søndagsturer
- Temakveld
- Sommerfest

Vi starter opp igjen medio januar. Vi sender ut en e-post med mer detaljert informasjon om eksakt oppstart i slutten av desember.

(Bilde fra: <https://www.flickr.com/photos/30024721@N06/>)

